

ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ „НЕОФИТ
РИЛСКИ“ – БЛАГОЕВГРАД
ФИЛОСОФСКИ ФАКУЛТЕТ
КАТЕДРА „СОЦИОЛОГИЯ“

АНДАЛОУ АВРААМ ТАКАЛА

ПРЕСТЪПНОСТТА СРЕД ЕТИОПСКИТЕ ЕВРЕИ В ИЗРАЕЛ

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертационен труд за придобиване на образователната и
научна степен „доктор“ по *професионално направление 3.1*
Социология, антропология и науки за културата, област на
висше образование 3. Социални, стопански и правни науки,
Специалност: Социология

НАУЧЕН РЪКОВОДИТЕЛ:
доц. д-р Петрана Стойкова

Благоевград
2026

ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ „НЕОФИТ
РИЛСКИ“ – БЛАГОЕВГРАД
ФИЛОСОФСКИ ФАКУЛТЕТ
КАТЕДРА „СОЦИОЛОГИЯ“

АНДАЛОУ АВРААМ ТАКАЛА

ПРЕСТЪПНОСТТА СРЕД ЕТИОПСКИТЕ ЕВРЕИ В ИЗРАЕЛ

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертационен труд за придобиване на образователната и
научна степен „доктор“ по *професионално направление 3.1*
Социология, антропология и науки за културата, област на
висше образование 3. Социални, стопански и правни науки,
Специалност: Социология

НАУЧНО ЖУРИ

Вътрешни членове

1. Проф. д.н. Валентина Миленкова
 2. Доц. д-р Марио Маринов
- Резервен член:** доц. д-р Даниела Пастармаджиева

Външни членове

3. Проф. д-р Георги Петрунов
 4. Проф. д.н. Анна Мантарова
 5. Доц. д-р Люба Спасова
- Резервен член:** доц. д-р Петя Илиева-Тричкова

Дисертационният труд е обсъден и предложен за публична защита на заседание на катедра „Социология“ към Философския факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград на 06.07.2026 г.

ДАННИ ЗА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

Дисертационният труд е разработен е в обем от 372 страници, в това число 324 страници основен текст. Състои се от увод, три глави, заключение, приложение и библиография. В текста се съдържат 77 фигури. Използвани са общо 578 източника на иврит, английски и български език.

Публичната защита на дисертационния труд ще се състои на 21.10.2026 г. от 11.00 часа в зала 342 на Учебен корпус №1 на ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград.

Материалите за публичната защита са на разположение в катедра „Социология“, Учебен корпус №1 на ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград.

СЪДЪРЖАНИЕ

УВОД.....	10
ГЛАВА I. ПРЕСТЪПНОСТТА КАТО СОЦИАЛНО-ПРАВЕН ФЕНОМЕН.	26
1. Престъпност: правно определение, значение и общи характеристики.	26
1.1 . Историческо развитие и основни определения.	27
1.1.1. Съвременно правно определение на престъплението.....	27
1.1.1.1. Значения и характеристики на престъпността: многоизмерна перспектива.	28
1.1.1.2. Значение и характеристики на престъпността: многоизмерен анализ.....	28
1.1.1.3. Въздействието на престъпността върху обществото и социалния ред.	29
1.1.1.4 Последиците от престъпността върху политиката и центровете на власт и контрол.	29
1.1.1.5. Икономическите последици от престъпността.....	30
1.1.1.6. Последици от престъплението върху жертвите.....	30
1.1.1.7. Взаимовръзки между престъпността и технологичното развитие.	31
1.1.1.8. Културни последици от престъпността.....	31
1.1.1.9. Престъпност: различия във времето и пространството.	31
1.2. Теории и причини за престъпността.....	32
1.2.1. Развитие на социологическо-криминологичните теории.	32
1.2.2. Фактори, влияещи върху престъпното поведение.....	32
1.3. Видове престъпления.	33
1.3.1. Престъпления против личността.....	33
1.3.2. Престъпления против собствеността.....	34

1.3.3. Престъпления против държавата и обществения ред.	34
1.3.4. Нарушения на регулаторните органи.	34
1.3.5. Киберпрестъпления и технологични престъпления.	35
1.3.6. Икономически престъпления.	35
1.3.7. Престъпления, свързани с наркотици.	36
1.3.8. Морални престъпления.	36
1.3.9. Престъпления, извършвани от непълнолетни.	36
1.3.10. Престъпления против животни.	37
1.3.11. Нарушения на общественото здраве.	37
1.4. Глобализацията на престъпността: сложен феномен през 21. век.	38
1.4.1. Историческо развитие на световната престъпност.	38
1.4.2 . Общи области в глобалната престъпност.	39
1.4.2.1. Трафик на наркотици.	39
1.4.2.2. Трафик на хора.	39
1.4.2.3 . Икономически престъпления	39
1.4.2.4. Международен тероризъм.	40
1.4.2.5. Киберпрестъпления.	40
1.4.2.6. Престъпления против околната среда.	41
1.4.3. Предизвикателства пред правоприлагането.	41
1.5. Измерване и оценка на престъпността.	42
1.5.1. Официална статистика за престъпността.	42
1.5.2. Проучвания за виктимизация.	43
1.5.3. Проучвания със самооценка.	43
1.5.4. Нови подходи и технологии в измерването на престъпността.	44
1.6. Превенция на престъпността: развитие, теории и практически подходи.	44
ГЛАВА I. РЕЗЮМЕ.	45

ГЛАВА II. СЪВРЕМЕННИ ИЗМЕРЕНИЯ И ПРОСТРАНСТВЕНИ МОДЕЛИ НА ПРЕСТЪПНОСТТА В ИЗРАЕЛ.....	45
2.1 . Развитие на системата за борба с престъпността и правоприлагането в Израел: социално-историческа перспектива.	46
2.1.1. Исторически контекст: влиянието на британското задължително право.	46
2.1.2. Развитие на наказателното законодателство от създаването на държавата.	47
2.1.3. Сравнение със системите на наказателното правосъдие в други страни.....	47
2.2 . Развитие на израелската полиция успоредно с моделите и тенденциите на престъпността.	48
2.2.1 . Развитие на правоприлагането в Палестина под британско управление (1917-1948 г.).	48
2.2.2. Първите десетилетия след създаването на държавата.	48
2.2.3. Развитие на правоприлагането през 80-те и 90-те години.	48
2.2.4. Развитие на правоприлагането: предизвикателства на имиграцията и глобализацията (1990-2010 г.).	49
2.2.5. Развитие на правоприлагането: съвременни предизвикателства от последното десетилетие (2010-2023)	50
2.3. Регистрирани престъпления и тяхното разрешаване през периода 2018-2022 г.	50
2.4. Картографиране на малцинствените групи в Израел и техните характеристики.	51
2.4.1. Престъпления против имигранти.	51
2.4.2. Престъпност в арабския сектор.	52
2.4.3. Чуждестранна престъпност.	52
ГЛАВА II. РЕЗЮМЕ	53

ГЛАВА III. ЕТИОПСКИТЕ ЕВРЕИ В ИЗРАЕЛ: СОЦИАЛИЗАЦИЯ, ИНТЕГРАЦИЯ И КРИМИНАЛНО ПОВЕДЕНИЕ.	53
3.1 . Културна идентичност и принадлежност.	54
3.1.1 . Произход на еврейската общност в Етиопия.	54
3.1.2. Ранносредновековен период (VIII-XII век).	54
3.1.3. Периодът на консолидация (XVIII-XIX век).	54
3.1.4. Период на модернизация (края на 19-ти и 20-ти век).	54
3.2. Операция „Моисей“ и операция „Соломон“ за имиграция на етиопски евреи.	55
3.2.1. Начало на имиграцията в Израел.	55
3.2.2. Операция „Мойсей“: Тайната операция за спасяване на етиопските евреи.	55
3.2.3 . Периодът между операциите.	56
3.2.4. Операция „Соломон“ (май 1991 г.).	56
3.3. Процеси на интеграция на етиопските евреи в израелското общество.	56
3.3.1. Второто поколение: Напредък и постоянни бариери.	57
3.4. От „отслабена“ общност към бореща се общност: Различни гласове от етиопската общност.	57
3.5. Процент на престъпност и видове правонарушения сред етиопските евреи в Израел.	58
3.6. Етиопската общност – Полицейски отношения в Израел.	59
3.7. Превенция на престъпността сред етиопските евреи в Израел.	61
Глава III. Резюме.	61
Изследване	62
Заклучение и последици	62
ЗАКЛЮЧЕНИЕ.	65
САМООЦЕНКА НА НАУЧНИТЕ И НАУЧНОПРИЛОЖНИТЕ ПРИНОСИ НА ДИСЕРТАЦИЯТА	65

ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИЯТА.....	68
ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НАУЧНА ЕТИКА.....	69

УВОД

Престъпността, като сложен социално-правен феномен, представлява едно от най-значимите предизвикателства пред съвременните общества. Нейната сложност се отразява не само в обхвата и преките ѝ последици, но и в това как тя влияе върху социалната структура, чувството за лична сигурност и икономическата и политическата стабилност на съвременните общества. Настоящото изследване се фокусира върху сложните взаимоотношения между етиопските израелски младежи на възраст 14-18 години и израелската полиция, като се набляга на последиците от тези взаимоотношения върху развитието на тяхната идентичност и интеграцията им в израелското общество.

Историческото развитие на възприятието за престъпност отразява преход от примитивни представи, които разглеждат престъплението като нарушение на социални и религиозни табута, към сложни перспективи, включващи правни, социални и психологически аспекти. В древен Египет концепцията за Маат (принципът на космическия ред и социалната справедливост) създава сложна йерархия от престъпления. В Месопотамия Кодексът на Хамурапи представлява пробив в опита за създаване на структурирана система за дефиниране на престъпления и организиран социален отговор. Древните гърци, особено Платон и Аристотел, разширяват разбирането за престъпността като феномен, отразяващ по-дълбоки социални дисбаланси.

Римското право представи революционна концепция като създаде ясно разграничение между публичното право (*Jus Publicum*) и частното право (*Jus Privatum*). Тази иновация промени начина, по който се възприемаше престъплението – от просто увреждане на частно лице до нарушаване на обществен интерес. Това разбиране резонира особено при анализа на това как конкретни случаи на конфронтации между полиция и етиопски израелски младежи отразяват и оформят

отношенията между цялата общност и правоприлагащата система.

Преходът към модерната епоха донесе фундаментални промени във възприятието за престъпността. Развитие на модерната национална държава през 17. и 18. век създаде нова рамка за разбиране на престъпността като нарушение срещу държавния суверенитет и социалния ред, който тя представлява. Просвещението донесе нови концепции за справедливост и наказание. Мислители като Чезаре Бекария и Шарл-Луи дьо Монтескьо допринесоха за разработването на по-рационален подход към наказанието, основан на принципите на пропорционалност и възпиране, а не на отмъщение.

През 19. век се дава началото на научните изследвания на престъпността. Чезаре Ломброзо, смятан за баща на съвременната криминология, развива теорията за „родения престъпник“. Неговият ученик, Енрико Фери, разширява анализа в по-социална посока, като подчертава значението на факторите на околната среда за развитието на престъпно поведение.

Емил Дюркем полага основите на съвременното социологическо разбиране за престъпността. Неговото революционно възприятие разглежда престъпността като „нормално“ явление, съществуващо във всяко общество, изпълняващо важни социални функции. Дюркем развива концепцията за аномия, описвайки състояние на ерозия на социалните норми, водещо до повишено престъпно поведение.

Робърт Мъртън разшири концепцията на Дюркем за аномия, като разработи теорията на напрежението. Мъртън твърди, че разликата между приетите социални цели и липсата на легитимни средства за постигането им води до престъпност. Тази теория беше революционна, тъй като директно свързва социалната структура с престъпното поведение.

През първата половина на 20. век се развива по-задълбочено психологическо разбиране на престъпното поведение. Приносът на Зигмунд Фройд е значителен за

разбирането на психологическите корени на престъпното поведение. Август Айхорн, пионер в използването на психоаналитичния подход за лечение на млади правонарушители, разработва терапевтични модели, които оказват дълбоко влияние върху областта на рехабилитацията на правонарушителите.

Държавата Израел представлява уникален казус за справяне с предизвикателствата на престъпността в мултикултурно общество, където преходът от британска колониална полиция към демократична държавна полиция изисква фундаментални промени във възприятието за ролята. От създаването си през 1948 г. държавата е изправена пред уникални предизвикателства в правоприлагането, произтичащи от сложна комбинация от фактори: масови имиграционни вълни, междуетническо напрежение, проблеми със сигурността и сложни отношения с арабското малцинство. Развитието на правната и полицейската система на Израел отразява непрекъснатите усилия за създаване на модерна система за правоприлагане, способна да се справи с тази уникална мултикултурна реалност, като същевременно запазва демократичните ценности и върховенството на закона.

Динамиката на израелското общество, съчетаваща имигранти от десетки страни, наред с местни малцинства, създаде уникални предизвикателства, които изискваха креативни решения и непрекъснати адаптации в правоприлагащите системи. През първото десетилетие на държавата полицията се справи с безпрецедентна имиграционна вълна от около 900 000 имигранти, която удвои населението на страната. Полицията, наследяваща британската структура и съставена предимно от европейски имигранти, се бореше да се справи с новата реалност. Престъпността се развиваше в транзитни лагери и бедни квартали на фона на икономически и социални затруднения. Полицията, културно и професионално неподготвена, често предприемаше твърд и безчувствен подход, който задълбочаваше отчуждението между имигрантите и

системата. Полицейските участъци страдаха от сериозен недостиг на персонал, оборудване и инфраструктура, а служителите се затрудняваха да се справят с езиците и обичаите на имигрантите.

Бунтовете във Уади Салиб през 1959 г. представляват исторически повратен момент. Събитието започва като протест на марокански имигранти в Хайфа срещу полицейската дискриминация и прераства в широко разпространени бунтове, които разкриват дълбочината на социалната криза. След тези събития полицията започва постепенен процес на промяна, включително набиране на служители измежду имигрантите и обучение по културна чувствителност. Напрежението обаче продължава да тлее под повърхността, изригвайки отново в началото на 70-те години на миналия век с протеста на Черните пантери.

Междувременно полицията се справя със сложното предизвикателство на правоприлагането сред арабското население под военно управление (1948-1966 г.). Периодът се характеризира с подробна система от разрешителни за движение и надзор, като полицията служи като централно звено на контролния механизъм. Тази двойна роля – на правоприлагане и надзор по сигурността – създава изкривени отношения с арабското население. Клането в Кафр Касим през 1956 г., където 49 арабски граждани са убити от огън на граничната полиция, представлява ниска точка в тези отношения. Инцидентът разкрива проблематичния характер на използването на полицейски сили за мисии от военен тип и води до остра обществена дискусия относно явно незаконни заповеди.

През 70-те години на миналия век настъпиха значителни промени в поведението на полицията. Създадени са специални звена за борба с тероризма, като например Централното звено за борба с тероризма (YAMAM) и звена за усъвършенствано разузнаване. Полицията започна да разработва доктрина за полицейска дейност в общността, като набляга на по-тясната

връзка с населението. Едновременно с това организираната престъпност се разрасна, което наложи създаването на специални звена като Националното звено за разследване на измами (YANAV).

Масовата имиграция от Съветския съюз през 90-те години на миналия век постави нови предизвикателства. Около един милион имигранти пристигнаха в Израел и макар повечето да се интегрираха успешно, се разви сложна организирана престъпност. Престъпни организации, основани на международни връзки, се занимаваха с трафик на хора, незаконен хазарт, изнудване и пране на пари. Полицията трябваше да се адаптира бързо: бяха създадени специални звена, бяха назначени около 1000 рускоезични служители и беше развито международно сътрудничество за борба с трансграничната престъпност.

Едновременно с това, предизвикателствата в арабското общество се засилиха. Тревожните статистически данни показват, че макар арабското общество да съставлява 20% от населението, то е замесено в 60% от случаите на убийства в страната. Традиционната кланова структура, социалният кодекс на мълчание и предпочитанието за разрешаване на конфликти в рамките на общността създават значителни пречки пред правоприлагането. Явления като незаконна търговия с оръжие, изнудване и насилие, основани на семейни спорове, се превърнаха в централни предизвикателства.

Съдебната система се развиваше паралелно, докато се справяше със сходни предизвикателства. Съдиите, предимно образовани на Запад, трябваше да балансират съвременните правни принципи с разнообразните културни традиции. Прецедентни решения по въпросите на полигамията, убийствата на честта и споровете за земя отразяваха усилията за създаване на културно чувствителна правна система. Върховният съд играеше централна роля в оформянето на отношенията между държавата и малцинствата, особено по въпросите на сигурността и правата на човека.

През последните години предизвикателствата се засилиха с развитието на киберпрестъпността, тероризма на самотните вълци и влиянието на социалните медии. Събитията от май 2021 г. и операция „Пазител на стените“ разкриха крехкостта на отношенията между полицията и арабското население. Избухванията на насилие в смесени градове представиха ново предизвикателство за поддържане на реда в споделените пространства. Петгодишният план на правителството за борба с престъпността в арабското общество, включващ бюджет от милиарди шекели, представлява значителен опит за систематично справяне с проблема.

В рамките на тази сложна структура, случаят с етиопските евреи представлява уникално предизвикателна глава. Етиопската общност е поддържала славна еврейска традиция в продължение на хиляди години, докато се е справяла с географска изолация, религиозно преследване и тежки условия на живот. Копнежът по Йерусалим и стремежът да имигрират в Израел са представлявали централен компонент на тяхната идентичност, виждайки Израел като „Златен Йерусалим“ – идеално място, където най-накрая биха могли напълно да реализират своя юдаизъм.

Пътуването до Израел включваше огромни усилия и рискове. Много хора загубиха живота си по пътя, особено по време на пътуването през Судан. Въпреки това те се сблъскаха с дълбоки трудности при усвояването, които подкопаха самочувствието и чувството им за принадлежност. Една от най-сериозните кризи беше поставянето под въпрос на техния юдаизъм. Общност, която е живяла като еврейска в продължение на поколения, беше задължена да премине през ускорен процес на покръстване, нещо, което се възприемаше като пареща обида и накърняване на достойнството им.

Рязкият преход от традиционно селско общество към съвременната градска реалност представляваше централно предизвикателство при усвояването на етиопските имигранти. Дълбоката културна пропаст засегна всички аспекти на живота:

от пребиваването в центрове за абсорбиране, които станаха постоянни и създадоха социална изолация, през трудностите в образователната система, която не беше подготвена да се справи с уникалните нужди на учениците, до справянето на пазара на труда, където техните умения и опит не бяха признати.

Кървавата афера, при която беше открито, че кръводарения от етиопски имигранти са систематично унищожавани, представляваше друга вреда, символизираща дискриминационно отношение към тях. Традиционната семейна структура беше подкопана, когато децата, които усвоиха иврит по-бързо, станаха посредници между родителите си и израелския елит. Резултатът беше сложна криза на идентичността, особено сред по-младото поколение, разкъсвано между светове.

Особено сложни бяха отношенията с израелската полиция. За разлика от други имигрантски групи, където културните и социалните различия бяха основната пречка, в случая с етиопските имигранти расата беше добавена като съществен компонент. Докато второто поколение имигранти от Северна Африка или Съветския съюз успяха да се интегрират в израелското общество по начин, който значително намали триенето с правоприлагащите органи, етиопските имигранти продължават да се сблъскват с дискриминация и стереотипи дори във второто и третото поколение.

Тази празнина е особено забележима в поведението на полицията. Етиопско-израелските младежи продължават да се сблъскват със свръхполицейски контрол и дискриминационно отношение, дори когато се интегрират в израелското общество културно и икономически. Явления като чести забавяния и проверки, прекомерна употреба на сила и произволни арести продължават да бъдат част от ежедневната реалност на етиопско-израелските младежи, дори когато са родени и израснали в Израел, говорят свободно иврит и служат в армията.

Тази разлика се подчертава допълнително при сравняване на социалната мобилност между различните групи.

Докато сред имигрантите от бившия Съветски съюз, например, второто поколение успява да се интегрира в търсени професии и ключови позиции в самата система на правоприлагане, представителството на етиопските имигранти в съдебната и полицейската система остава значително ниско, въпреки целенасочените усилия за набиране на персонал.

Основната теза на дисертационното изследване е, че феноменът на свръхполицейски контрол и преживяванията на дискриминация значително влияят върху процесите на формиране на идентичността на младежите от етиопската общност и тяхното възприятие за мястото им в израелското общество.

Цел на изследването

Основната цел на изследването е да бъдат задълбочено изследвани и анализирани сложните взаимоотношения между израелската полиция и етиопските израелци, като се набляга на етиопската израелска младеж на възраст 14-18 години, като се фокусира върху това как срещите с полицията влияят върху възприятието на етиопската израелска младеж върху нейната идентичност и принадлежност, както и върху разбирането на структурните и институционални фактори, влияещи върху отношенията на полицията с етиопската общност. Изследването разглежда как съществуващата полицейска политика влияе върху поведенческите и престъпните модели сред етиопската израелска младеж и кои стратегии са най-ефективни за подобряване на отношенията между полицията и общността.

Изследването се основава на четири централни теории, предоставящи рамка за разбиране на изследвания феномен. Теорията за фокусираната полицейска дейност обяснява как концентрирането на полицейските усилия в специфични географски райони създава порочен кръг на прекомерно прилагане на закона и задълбочаване на отчуждението между полицията и общността. Теорията за социалното етикетиране анализира как процесите на социално етикетиране влияят върху развитието на престъпната идентичност и как социалните

реакции към отклонението могат да задълбочат престъпното поведение. Теорията за социалното напрежение свързва преживяванията на изключване и дискриминация с развитието на престъпното поведение, като подчертава разликата между социалните очаквания и средствата за тяхното осъществяване. Теорията за социалната идентичност предоставя рамка за разбиране на процесите на формиране на групова идентичност в отношенията между мнозинство и малцинство и тяхното въздействие върху социалното поведение.

В рамките на тази основна цел, изследването си поставя следните конкретни **задачи**:

1. Да се изследват характерът и степента на проявление на расовите предразсъдъци в полицейската дейност;
2. Да се установи дали отношенията между полицията и етиопско-израелската общност отразяват по-широките модели на взаимодействие между полицията и малцинствените общности;
3. Да се проучи дали расизмът спрямо етиопските израелци представлява дълбоко вкоренена форма на структурен расизъм;
4. Да се сравни опитът на чернокожите етиопски евреи в Израел с този на чернокожото население в страни с преобладаващо бяло мнозинство.
5. Да се оценят по-широките социални последици от отношенията между полицията и етиопско-израелската общност в израелското общество;
6. Да се анализират генерационните различия в преживяванията, свързани с полицейската дейност, и процесите на формиране на идентичността;
7. Да се изследва въздействието на полицейската дейност върху поведенческите модели и моделите на престъпност сред етиопско-израелската младеж;
8. Да се идентифицират ефективни стратегии за подобряване на отношенията между полицията и общността.

Тези задачи заедно оформят многопластово изследване, което свързва криминологията, социологията и социалната психология. Изследването разглежда критична празнина в съществуващата литература, като предлага холистичен, сравнителен и контекстуално-чувствителен анализ на отношенията между полицията и малцинствата в уникалната израелска среда, с особено внимание към възрастова група от 14 до 18 години и пресечната точка на раса, имиграция, идентичност и институционална власт.

Методологията на изследването

Изследователската методология възприема интегриран подход, съчетаващ количествени и качествени изследователски методи, с цел да се предостави цялостна и задълбочена картина на изследваното явление. Смесеният подход е избран въз основа на разбирането, че сложни социални явления като отношенията между полицията и малцинствените общности изискват многопластово изследване, което не може да се основава само на един изследователски подход.

Количественият компонент на изследването включва няколко паралелни аналитични измерения. На първо място, беше извършен цялостен анализ на данните за арестите и следствените материали за периода 2019–2023 г., което позволи идентифицирането на тенденции и модели във времето по отношение на правоприлагането спрямо етиопската общност. На второ място, беше извършен статистически анализ на моделите на престъпност и правоприлагане. Изследвано беше свръхпредставянето на етиопско-израелските младежи в системата на правоохранителните органи спрямо техния дял от общото население. На трето място, бяха проведени проучвания на нагласите сред младежи от общността, свързани с възприятията, преживяванията и отношението им към полицията и съдебната система.

Качественият компонент на изследването представлява основната част от проучването. Изследването включва дълбочинни интервюта с етиопско-израелски младежи, фокус

групи, теренни наблюдения на взаимодействията между полицията и общността, както и задълбочен анализ на полицейски политически документи и процедури. Тези качествени методи позволиха разкриването на лични преживявания, емоционални процеси и разкази, които не могат да бъдат количествено измерени, но са от съществено значение за разбирането на явлението в неговата дълбочина.

Извадката включва 33 етиопско-израелски младежи на възраст между 14 и 18 години от град Реховот, Израел. Изборът на Реховот като място на изследването се основава на значителната концентрация на население с етиопски произход в града, както и на социално-икономическата сложност, която отразява предизвикателствата пред общността на национално равнище. Възрастовата група 14–18 години беше избрана, тъй като представлява критичен период по отношение на формирането на поведенчески модели, утвърждаването на идентичността и развитието на взаимоотношенията със социалните институции и системите за правоприлагане.

Тъй като изследваната група включва непълнолетни лица на възраст 14–18 години, бяха приложени строги етични мерки. Беше получено информирано съгласие както от участниците, така и от техните родители, гарантирана беше пълна анонимност, а участниците бяха информирани за правото си да прекратят участието си на всеки етап. Темата на изследването, която обхваща преживявания, свързани с дискриминация, расизъм и взаимодействия с полицията, изисква особена чувствителност, поради което през целия процес на събиране на данни беше поддържан уважителен и подкрепящ подход.

Тази интегрирана методология позволява цялостно и многопластово изследване на взаимоотношенията между етиопско-израелската младеж и израелската полиция, като съчетава количествени данни с житейски преживявания, местен анализ с международно сравнение и теоретична рамка с практическо приложение.

Изследването включва и международно сравнително измерение, което съпоставя израелския случай с подобни случаи в световен мащаб, свързани с отношенията между полицията, имигрантските общности и етническите малцинства. Разгледани са примери от Съединените щати, Австралия и Канада, където са разработени специфични програми за подобряване на отношенията между полицията и малцинствените групи. Този анализ позволява извличане на поуки от опита на други държави и идентифициране на успешни стратегии за справяне с подобни предизвикателства.

Централното значение на изследването произтича от значителната празнина в научната литература относно отношенията между полицията и малцинствата в уникалния израелски контекст. Макар че има много изследвания, занимаващи се с отношенията между полицията и малцинствата в различни страни по света, случаят с етиопската общност в Израел представлява уникална сложност, изискваща задълбочено изследователско внимание. Тази уникалност произтича от рядката комбинация от това, че етиопската общност е еврейска имигрантска общност, справяща се с предизвикателствата на имиграцията и интеграцията, като същевременно е малцинствена група, сблъскваща се с расова дискриминация.

Изследователската рамка

Работата се състои от три основни глави. Първата глава разглежда престъпността като социално-правен феномен и предоставя широка теоретична рамка за разбиране на престъпността, включително правни дефиниции, централни теории, методи за измерване и модели за предотвратяване на престъпността, като същевременно разглежда въздействието на глобализацията върху съвременните модели на престъпност. Втората глава анализира съвременните измерения и пространствените модели на престъпност в Израел, като се фокусира върху развитието на системата за наказателно правосъдие в Израел и съвременните модели на престъпност

между 2019-2023 г. със специален акцент върху престъпността в маргинализираните и уязвими общности. Третата глава се фокусира върху етиопската общност в Израел и разглежда имиграционния и абсорбционния опит на етиопските евреи, като разглежда въпроси, свързани с културната идентичност, процесите на социализация и отношенията между общността и полицията, включително анализ на моделите на престъпност в общността и стратегии за нейното предотвратяване.

Изследователски хипотези

Изследването постулира няколко централни хипотези, според които преживяванията на дискриминация и прекомерно полицейско поведение влияят негативно върху чувството за социална принадлежност на етиопско-израелската младеж и допринасят за развитието на антисистемни нагласи и престъпно поведение, както и че съществува пряка връзка между полицейската политика спрямо етиопската общност и нивата на доверие в правоприлагането и нивата на престъпност сред младежите. Изследването също така предполага, че интервенционните програми, съчетаващи културна чувствителност и сътрудничество между общността, водят до значително подобрене в отношенията между полицията и общността и намаляване на нивата на престъпност.

Първоначалните открития показват значителни тенденции, включително значително свръхпредставяне на етиопската израелска младеж в системата на правоприлагането, особено сред възрастовата група 14-18 години, значителна корелация между преживяванията на дискриминация и расизъм и развитието на антисистемни нагласи сред непълнолетните, младежите и възрастните.

Изследването подчертава значението на всеобхватната реформа в полицейската политика, включително обучение на полицаи по културна чувствителност, увеличаване на многообразието в полицията и разработване на програми за изграждане на доверие. Едновременно с това са необходими социално-икономически програми за младежите в общността,

включително образователни и обогатяващи програми, възможности за заетост и обществени дейности, както и разработване на механизми за диалог и сътрудничество между полицията и общността.

Важно е да се подчертае, че изследването не просто описва съществуващата ситуация, а има за цел да предложи практични и ефективни решения за подобряване на ситуацията. Практическите препоръки, предлагани в изследването, се основават на задълбочено разбиране на социалната и културна сложност на проблема и цялостен анализ на факторите, влияещи върху отношенията на полицията с етиопската общност.

Изследването подчертава важността на разглеждането на идентичността и културното измерение при разбирането на отношенията между полицията и общността и разработването на стратегии за справяне с престъпността сред етиопско-израелската младеж. Това разбиране е от съществено значение за разработването на ефективна политика, която ще се занимава не само със симптомите на престъпно поведение, но и със социалните и културните коренни причини, които го подхранват.

В крайна сметка, изследването предлага иновативен подход към разбирането на сложната връзка между процесите на социално изключване, развитието на груповата идентичност и моделите на престъпност. Само задълбоченото разбиране на тази сложност ще доведе до разработването на ефективни решения и смислена промяна в съществуващата ситуация. Успехът в справянето с предизвикателствата, свързани с престъпността, зависи от способността за създаване на смислена промяна в социалните, икономическите и културните условия, като същевременно се обръща специално внимание на уникалните нужди на етиопско-израелската младеж в юношеска възраст.

Специално внимание в изследването е отделено на значителната роля, която правоприлагащите органи играят за формирането на самовъзприятието и идентичността на

етиопско-израелската младеж. Ежедневните срещи с полицията и начинът, по който те се провеждат, оказват дълбоко влияние върху чувството за принадлежност и способности на тези млади хора, оформяйки отношенията им с държавните институции като цяло. Предишни изследвания показват, че негативните преживявания с полицията по време на юношеството могат да повлияят на развитието на модели на престъпно поведение и враждебно отношение към правоприлагащите системи.

Друг централен въпрос, който изследването разглежда, е влиянието на семейната и общностната динамика върху отношенията на младите хора с полицията. Преходът към Израел създаде дълбока криза в традиционната семейна структура, където децата, които бързо усвоиха новия език и културни кодове, станаха медиатори между родителите си и системата. Тази ситуация доведе до обръщане на ролите в семейството и отслаби родителския авторитет, което се отрази на способността им да предоставят подкрепа и насоки на децата си при справянето с предизвикателствата пред интеграцията в израелското общество.

Изследването разглежда и ролята на медиращи фактори, като образователната система, социалните работници и лидерите на общността, при оформянето на отношенията между младежите и полицията. Първоначалните открития показват важността на тези фактори за изграждането на мостове и медирането на конфликти, но също така и необходимостта от укрепване и овластяване на тяхната роля. Ранната и превантивна намеса чрез тези фактори може значително да намали риска от развитие на модели на престъпно поведение.

Друг важен принос на изследването е представянето на сравнителна перспектива, разглеждаща израелския случай спрямо подобни случаи в световен мащаб на отношенията между полицията и имигрантските общности и етническите малцинства. Този анализ позволява да се учим от опита на други страни и да идентифицираме успешни стратегии за справяне с подобни предизвикателства. По-специално са разгледани

случаи от Съединените щати, Австралия и Канада, където са разработени уникални програми за подобряване на отношенията между полицията и малцинствата.

В практически аспект, изследването предлага подробна рамка за оценка на ефективността на различни интервенционни програми и разработва инструменти за измерване на техния успех. Това произтича от разбирането, че само чрез систематично измерване и оценка можем да определим кои стратегии работят и кои изискват промяна или корекция. Изследването също така подчертава значението на дългосрочното наблюдение на въздействието на различните програми и необходимостта от гъвкавост и постоянна способност за адаптиране към променящите се нужди на общността.

В заключение, това изследване предлага значителен принос за разбирането на сложните взаимоотношения между етиопската израелска младеж и израелската полиция и разработването на ефективни начини за подобряване на тези отношения. Чрез комбиниране на задълбочен теоретичен анализ, всеобхватни емпирични изследвания и практически препоръки, изследването предоставя основни инструменти за справяне с едно от значителните предизвикателства, пред които е изправено израелското общество. Стремешът е резултатите от изследването и препоръките да допринесат не само за по-добро разбиране на проблема, но и за създаване на значима промяна в областта, която ще доведе до подобряване на отношенията на полицията с етиопската общност и намаляване на нивата на престъпност сред младежите.

ГЛАВА I

ПРЕСТЪПНОСТТА КАТО СОЦИАЛНО-ПРАВЕН ФЕНОМЕН

1. Престъпност: правно определение, значение и обща характеристики

Тази глава обяснява престъпността като сложен социален и правен проблем, с който съвременните общества трябва постоянно да се справят. Тя показва, че престъпността не е просто нарушаване на закона – тя се формира в резултат на много социални, икономически, психологически и културни фактори, което я прави сложна за разбиране.

Първо, в тази глава се разглежда въпроса за дефинирането на престъпността, както правно, така и концептуално, и как тези дефиниции са се променяли в исторически план. Различните общества определят престъпността по различен начин въз основа на своите ценности, морал и баланса, който искат да постигнат между поддържането на реда и защитата на индивидуалните права.

Изследвани са основните теории за престъпността. Тя преминава от стари идеи, които обвиняват престъпността в биология или единични причини, към съвременни теории, които разглеждат взаимодействието между човек и неговата среда. Това показва, че престъпното поведение произтича от много комбинирани влияния.

В тази глава са разгледани и видовете престъпления, включително традиционните престъпления и нововъзникващите престъпления в дигиталния и глобализиран свят. Обяснява се, че за да се разберат видовете престъпления, са необходими както правни категории, така и социален контекст.

Основна част от главата се фокусира върху това как се измерва престъпността. Измерването на престъпността е трудно, защото не всички престъпления се докладват. Сравняват се методи като полицейска статистика, проучвания

на жертвите и проучвания на самооценката, като се обясняват силните и слабите страни на всеки от тях.

1.1 . Историческо развитие и основни дефиниции

Тази глава проследява историческата еволюция на концепцията и правното определение за престъпността от древните цивилизации до съвременната технологична ера. Тя показва, че престъпността не е фиксирана или универсална идея, а социално-правна конструкция, оформена от религията, културата, философията, политическите структури и технологичните промени. Ранните общества свързват престъпността с нарушения на космическия и социалния ред, докато древните правни системи – като тези на Египет, Месопотамия, Гърция, Рим, Китай, Индия, еврейското право и ислямското право – развиват все по-сложни рамки, разграничаващи видовете престъпления, формите на отговорност и методите на наказание.

С възхода на средновековната и ранномодерната мисъл, умисълът и моралната вина стават централни за наказателната отговорност, кулминирайки в основополагащите принципи на *actus reus* и *mens rea*. Мислителите на Просвещението въвеждат идеи за пропорционалност, възпиране, права на човека и разделение на властите, оформяйки съвременното наказателно право.

1.1.1. Съвременно правно определение за престъпление

Този раздел очертава съвременното правно определение за престъпление като действие или бездействие, което нарушава наказателния закон и е наказуемо от държавата. Той акцентира върху принципа на законност – *nullum crimen sine lege* – който гарантира, че само действия, изрично определени от закона към момента на извършването им, могат да бъдат преследвани по закон. Показано е, че определението за престъпление е динамично, варира в различните общества и се развива с

течение на времето в отговор на променящите се социални ценности.

1.1.1.1. Значения и характеристики на престъпността: многоизмерна перспектива

В тази точка се анализира престъпността като сложен и многопластов социален феномен, който надхвърля правното си определение. Подчертава се многоизмерния характер на престъпността, оформен от взаимодействието на психологически, социални, икономически, културни и екологични фактори. Въз основа на теорията за ситуационното действие на Викстриъм, текстът подчертава, че престъпното поведение произтича от взаимодействието между индивидуалните тенденции и средата, в която се вземат решения.

Дискусията изследва как психологическите черти – като самоконтрол, импулсивност и възприятие за риск – взаимодействат със социалните структури, влиянието на връстниците, семейната динамика и условията в общността. Икономическото неравенство, бедността и ограничените възможности за заетост се представят като значителни рискови фактори, докато културните норми оформят това, което обществата считат за девиантно или престъпно.

1.1.1.2. Значение и характеристики на престъпността: многоизмерен анализ

Този раздел представя престъпността като многопластово социално явление, резултат от динамичното взаимодействие на лични характеристики, условия на околната среда и по-широки социални, икономически и културни структури. Подчертава се, че престъпното поведение не може да бъде проследено до една-единствена причина, а произтича от натрупването и взаимодействието на множество рискови фактори. Текстът използва ключови криминологични теории, за да илюстрира тези процеси: теорията на напрежението

подчертава как структурното неравенство и блокираните възможности създават психологически стрес, който може да накара индивидите да възприемат стратегии за справяне с престъпления, докато таксономията на развитието на Мофит разграничава ограничено в юношеството и персистиращо през целия живот антисоциално поведение, формирано от невропсихологични черти и влияния на околната среда.

1.1.1.3. Въздействието на престъпността върху обществото и социалния ред

Престъпността се разглежда както като нарушение на закона, така и като по-дълбоко нарушение на споделени социални норми и морални ценности. Освен че вреди на отделните жертви, престъпността нарушава обществения ред, отслабва сплотеността на общността и заплашва цялостната социална стабилност. Тя повишава страха от престъпност, което от своя страна подкопава доверието в правните институции и води до промени в поведението, като социално отдръпване и засилена подозрителност.

1.1.1.4. Последниците от престъпността върху политиката и центровете на власт и контрол

Този раздел разглежда как престъпността функционира не само като правен и социален проблем, но и като политически инструмент, оформящ динамиката на властта и управлението. Дискурсът около престъпността – особено насилствените, свързаните с наркотици или малцинствените престъпления – може да създаде обществен страх, позволявайки на политиките и властите да оправдаят строги мерки за прилагане на закона, да разширят наблюдението и да засилят механизмите за социален контрол. Наричан „политика на страха“, този процес легитимира държавната намеса, като често е непропорционално насочен към уязвимите групи от населението и засилва социалното неравенство.

1.1.1.5. Икономическите последици от престъпността

Този раздел разглежда съществените икономически последици от престъпността, като акцентира както върху преките, така и върху косвените разходи на индивидуално, общностно и национално ниво. Преките разходи включват имуществени щети, кражби, правоприлагане, съдебни процеси и лишаване от свобода, които натоварват тежко публичните бюджети и ограничават ресурсите за основни социални услуги. Косвените разходи влияят върху производителността на труда, възпират инвестициите, понижават стойността на имотите и възпрепятстват икономическото развитие, особено в райони с висока престъпност.

1.1.1.6. Последици от престъплението върху жертвите

Престъпността има дълбоки и многостранни последици върху жертвите, които се простират отвъд физическата вреда и обхващат психологически, емоционални, социални и икономически последици. Жертвите често изпитват травма, тревожност, депресия и посттравматичен стрес, които могат да нарушат ежедневно функциониране, социалните взаимоотношения и ангажираността на общността. Икономическите последици, включително медицински разходи, загуба на имущество и загуба на работоспособност, допълнително изострят трудностите на жертвите. Тези ефекти често се отразяват на семействата и общностите, намалявайки социалното сближаване, доверието и колективната сигурност. Уязвимите групи от населението могат да се сблъскат с по-сериозни предизвикателства поради ограничен достъп до услуги за подкрепа или възприемана несправедливост.

1.1.1.7. Взаимовръзки между престъпността и технологичното развитие

Технологичният напредък през двадесет и първи век коренно трансформира престъпността, създавайки нови възможности за престъпна дейност и променяйки предизвикателствата пред правоприлагането. Възходът на киберпрестъпността, „тъмната мрежа“, криптовалути и усъвършенстваните инструменти за изкуствен интелект позволи на престъпниците да действат анонимно и да извършват сложни престъпления, включително измами, мрежови пробиви и фалшифициране на самоличност.

1.1.1.8 . Културни последици от престъпността

Престъпността играе централна роля във формирането на културните норми, ценности и обществените възприятия за морал и девиации. Отвъд правното си измерение, криминализацията отразява консенсуса на обществото относно приемливото поведение и засилва културните граници чрез прилагане и наказание. Публичният дискурс и медийните представи за престъпността влияят върху възприятията на определени социални групи, често задълбочавайки стереотипите, социалното изключване и страха от обществени пространства.

1.1.1.9. Престъпност: различия във времето и пространството

Престъпността е динамично и зависимо от контекста явление, което варира в различните исторически периоди, географски региони и социални среди. Нейното разпространение, форми и обществени реакции са повлияни от икономически, социални, културни и технологични промени. Историческите тенденции, като например дългосрочния спад на смъртоносното насилие в Западна Европа, илюстрират как формирането на държави, централизираните правосъдни системи и развиващите се културни норми намаляват

насилствените престъпления. Икономическите условия, включително рецесиите и бедността, увеличават имуществените и финансовите престъпления, докато глобализацията и технологичният напредък улесняват транснационалните престъпления като киберпрестъпността и трафика на хора. Географските вариации в престъпността отразяват фактори като бедност, етническо разнообразие, текучество на населението и социално сближаване, които оформят местните норми и толерантността към престъпно поведение.

1.2. Теории и причини за престъпността

1.2.1. Развитие на социологическо - криминологичните теории

Еволюцията на криминологичните теории отразява прехода от ранни детерминистични модели, наблягащи на биологичните черти, към многоизмерни рамки, интегриращи социални, психологически, екологични и технологични фактори. Пионерската теория за „родените престъпници“ на Чезаре Ломброзо бележи основите на научната криминология, свързвайки физическите черти с престъпността, докато Енрико Фери разширява тази перспектива, за да включи социални и екологични влияния. Емил Дюркем допринася със социологическа перспектива, концептуализирайки престъпността като нормално социално явление и въвеждайки понятието за аномия, за да обясни престъпността като продукт на отслабени обществени норми.

1.2.2. Фактори, влияещи върху престъпното поведение

Тази глава предоставя цялостен преглед на развитието на криминологичните теории и факторите, влияещи върху престъпното поведение. Тя проследява еволюцията на теориите за престъпността от ранни детерминистични подходи, като например биологичния модел на Ломброзо за „родения

престъпник“, до многоизмерни перспективи, интегриращи социални, психологически и екологични фактори. Ключови приноси включват социалните съображения на Фери, концепцията за аномия на Дюркем, теорията за диференциалните асоциации на Съдърланд и съвременни подходи като теорията за социалния контрол, теорията за етикетирането, теорията за рационалния избор, теорията за рутинната дейност и теорията за колективната ефикасност.

1.3. Видове престъпления

Този раздел разглежда класификацията на престъпленията, като акцентира върху многоизмерния им характер в правен и социологически контекст. Престъпленията се категоризират според три основни критерия: естеството на причинената вреда, намерението на нарушителя и нарушените социални ценности.

1.3.1. Престъпления против личността

Престъпленията против лица представляват основна категория в наказателното право, обхващаща престъпления, които пряко заплашват или увреждат телесната неприкосновеност, психическото благополучие или личната свобода. Тази категория включва убийство, непредумишлено убийство, нападение, сексуални престъпления, отвлечане и домашно насилие, като всяко престъпление отразява тежестта на нарушението на основни човешки права, като живот, автономност и достойнство. Последните правни развития разпознават нови форми на престъпления, включително кибертормоз и преследване, което отразява необходимостта от справяне с вредите в цифровите пространства. Освен че засягат преките жертви, тези престъпления имат вторични последици върху семействата, общностите и обществените възприятия за безопасност.

1.3.2. Престъпления против собствеността

Престъпленията против собствеността са ключова категория в наказателното право, обхващаща престъпления, които нарушават правата на лицата върху собствеността и икономическата стабилност. Тези престъпления включват кражба, кражба с взлом, грабеж, измама и все по-сложни икономически и киберпрестъпления. Освен непосредствените финансови загуби, престъпленията против собствеността оказват психологическо въздействие върху жертвите, подкопавайки чувството им за сигурност, лично пространство и доверие в общността и обществените институции.

1.3.3. Престъпления против държавата и обществения ред

Престъпленията против държавата и обществения ред обхващат действия, които заплашват националната стабилност, политическите структури и функционирането на обществото. Тази категория включва държавна измяна, тероризъм, шпионаж, подстрекателство към бунт и нарушения на обществения ред, като например бунтове и безредици. Тези престъпления представляват уникални предизвикателства поради потенциала им да подкопават държавния суверенитет, общественото доверие и социалното обличаване, често изисквайки сериозни правни мерки. Съвременните развития, включително кибератаки, международен тероризъм и чуждестранна намеса, допълнително усложняват правоприлагането и предотвратяването, изисквайки международно сътрудничество и актуализирани правни рамки.

1.3.4. Нарушения на регулаторните органи

Регулаторните нарушения, известни още като нарушения, засягащи общественото благосъстояние, се фокусират върху защитата на основни обществени интереси, като здраве, безопасност, качество на околната среда и обществен ред. За разлика от традиционните престъпления, тези

нарушения се основават предимно на обективна отговорност, като се набляга на спазването на разпоредбите, а не на доказването на престъпно намерение. Примерите включват нарушения на околната среда, нарушения на здравето и безопасността на работното място, нарушения на безопасността на храните и нарушения на правилата за движение по пътищата.

1.3.5. Киберпрестъпления и технологични престъпления

Киберпрестъпленията и технологичните престъпления представляват бързо развиваща се област на наказателното право, водена от цифровите иновации и глобалния обхват на интернет. Тези престъпления експлоатират характеристики като скорост, удобство и анонимност, обхващащи компютърни прониквания, кражба на данни, онлайн измами, кибертормоз, разпространение на незаконно съдържание, експлоатация на деца и кибертероризъм.

1.3.6. Икономически престъпления

Икономическите престъпления, обикновено наричани „престъпления на белите якички“, обхващат престъпления, извършени от бизнес специалисти, ръководители или длъжностни лица, мотивирани предимно от незаконна финансова облага. Тези престъпления се характеризират с внимателно планиране, сложни методи и експлоатация на професионални позиции, често случващи се без физическо насилие, но причиняващи значителни финансови и социални вреди. Ключови видове включват пране на пари, данъчни престъпления, банкови измами и корпоративни измами, всички от които подкопават икономическата стабилност, общественото доверие във финансовите институции и доверието в системите за управление.

1.3.7. Престъпления, свързани с наркотици

Престъпленията, свързани с наркотици, обхващат широк спектър от незаконни дейности, включващи психоактивни вещества, включително притежание за лична употреба, трафик, разпространение и незаконно производство. Тези престъпления имат широкообхватни социални, икономически и обществено-здравни последици, тъй като употребата и търговията с наркотици често допринасят за пристрастяване, разстройство на семейството, насилствени престъпления и организирана престъпна дейност. Пристрастяването към наркотици може да причини тежки физически и когнитивни вреди на употребяващите, като същевременно налага емоционална и икономическа тежест на семействата и обществото.

1.3.8. Морални престъпления

Моралните престъпления обхващат действия, възприемани като подкопаващи обществения морал и социалните ценности, включително проституция, незаконно разпространение на порнография и неразрешен хазарт. Често считани за „престъпления без жертви“, тези престъпления не включват пряка вреда за други, но се възприемат от обществото като потенциално вредни за моралната структура и обществения ред. Правните подходи към моралните престъпления варират, отразявайки напрежението между защитата на обществения морал и зачитането на индивидуалните свободи.

1.3.9. Престъпления, извършвани от непълнолетни

Престъпленията, извършвани от непълнолетни, включват незаконни действия, извършени от млади хора на възраст 12–18 години, и се характеризират с връзката им с фактори, свързани с развитието, социалните и психологическите фактори. За разлика от престъпленията, извършени от възрастни, тези престъпления често отразяват формиране на идентичност, бунт или ситуационни влияния, а не умишлено престъпно намерение. Правните системи обикновено

наблягат на рехабилитацията, превенцията и социалната реинтеграция, а не на наказателните мерки, признавайки, че ранната интервенция може да намали рецидивизма и да подпомогне положителното развитие. Стратегиите за рехабилитация включват образование, развитие на социални умения, психологическа подкрепа и интеграция в общността, докато сериозните престъпления изискват внимателен баланс между защитата на обществената безопасност и посрещането на нуждите от развитие на непълнолетния.

1.3.10. Престъпления против животни

Престъпленията против животни обхващат действия, които причиняват физическа, психологическа или екологична вреда, включително малтретиране, пренебрегване, незаконен лов и нарушения на законите, защитаващи застрашените видове. Тези престъпления отразяват нарастващата обществена загриженост за хуманното отношение към животните и техните права, което води до по-голямо правно признание и по-строги наказания в много страни. Злоупотребата с животни и пренебрегването им не само вредят на отделните животни, но са свързани и с по-широки модели на насилие, което подчертава социалното значение на ранното идентифициране и намеса.

1.3.11. Нарушения на общественото здраве

Нарушенията, свързани с общественото здраве, са нарушения, насочени към опазване на здравето и безопасността на населението, особено по време на извънредни ситуации като пандемии. Тези нарушения включват неспазване на здравните насоки, задължителните ваксинации, правилата за изолация или карантина, както и производството или разпространението на опасни или продукти с изтекъл срок на годност. Такива нарушения представляват риск едновременно за големи групи от населението, което прави правоприлагането и правните мерки критични за превенцията на заболяванията и обществената безопасност. Пандемията от COVID-19 подчерта

значението на тези нарушения, като често срещани нарушения включват нарушения на карантината, отказ от ваксинация и пренебрегване на задължителните маски.

1.4. Глобализацията на престъпността: сложен феномен през 21. век

Глобализацията коренно промени престъпността, позволявайки на престъпните организации да действат през националните граници и да формират сложни международни мрежи. Напредъкът в комуникационните, транспортните и финансовите системи позволи на тези организации да координират дейности като трафик на наркотици, трафик на хора, пране на пари, киберпрестъпления и екологични престъпления в световен мащаб.

1.4.1. Историческо развитие на световната престъпност

Историческата еволюция на глобализираната престъпност илюстрира траектория от локализирана, йерархична престъпна дейност до сложни, транснационални мрежи, експлоатиращи технологични, финансови и геополитически развития. През 80-те години на миналия век международната престъпност се фокусира предимно върху трафика на наркотици и традиционната контрабанда, като организациите действат в рамките на определени териториални бази. През 90-те години на миналия век се наблюдава значително разширяване поради глобалните комуникационни мрежи, либерализацията на границите и икономическите преходи, което позволява на престъпните групи да проникнат в легитимни финансови системи и да диверсифицират дейностите си.

1.4.2 . Общи области в глобалната престъпност

1.4.2.1. Трафик на наркотици

Международната търговия с наркотици илюстрира трансформиращите ефекти на глобализацията върху организираната престъпност. Съвременните наркокартели действат като мултинационални корпорации, комбинирайки традиционни методи за контрабанда с усъвършенствани технологични инструменти като дронове, криптирани комуникации и платформи на Dark Web, за да управляват глобалните дистрибуторски мрежи. Глобализацията на наркопазарите разшири операциите си отвъд местните или регионалните територии, пример за което са мексиканските картели, разпростиращи се в Европа, Азия и Океания. Сложната финансова интеграция, включително контрабандата на пари в брой, криптовалuti и цифрови платежни системи, улеснява мащабното пране на пари и повишава оперативната устойчивост.

1.4.2.2. Трафик на хора

Трафикът на хора е критично и нарастващо измерение на транснационалната организирана престъпност, експлоатиращо глобалните икономически неравенства и пропуските в международното правоприлагане. Милиони хора, предимно жени и деца от развиващите се страни, са обект на трафик всяка година за принудителен труд, сексуална експлоатация и трафик на органи, генерирайки печалби от десетки милиарди долари. Мрежите за трафик са се професионализирали и специализирали, действайки като мултинационални корпорации с ясно изразени роли за вербовчици, посредници, финансови посредници и полеви оперативни работници.

1.4.2.3 . Икономически престъпления

Глобалната престъпност налага дълбоки и многостранни икономически последици, които далеч надхвърлят преките загуби за жертвите. Организираната престъпна дейност

нарушава легитимните пазари, нарушава конкуренцията, подкопава финансовата стабилност и налага значителни косвени разходи, като например увеличени разходи за сигурност, по-високи застрахователни премии и загубени бизнес възможности. Глобалната финансова система е особено уязвима, тъй като незаконни средства проникват в легитимните пазари, генерирайки системен риск, нарушавайки валутните курсове и допринасяйки за загуби на данъчни приходи, особено в развиващите се страни. Прането на пари става все по-усъвършенствано, като се използват международни финансови системи, фиктивни компании, данъчни убежища, криптовалuti, децентрализирани финансови платформи и мрежи за сянка на банкирането.

1.4.2.4. Международен тероризъм

Глобализацията трансформира международния тероризъм, позволявайки на терористичните организации да действат през границите с глобални възможности за набиране, финансиране и оперативни възможности. Съвременните терористични мрежи все по-често възприемат децентрализирани структури, функциониращи като гъвкави социални мрежи от слабо свързани клетки, а не като твърди йерархии. Дигиталният свят играе централна роля, като онлайн платформите, социалните мрежи, криптираната комуникация и криптовалутите улесняват пропагандата, набирането, обучението и планирането. Възходът на тероризма на самотните вълци, подхранван от онлайн радикализацията, представлява допълнителни предизвикателства за разкриването му. Глобализацията също така засили сближаването на тероризма, организираната престъпност и насилствените конфликти.

1.4.2.5 . Киберпрестъпления

Глобализацията на киберпрестъпността представлява критично и развиващо се предизвикателство за международната сигурност и правоприлагането. Безграничният и анонимен

характер на дигиталното пространство позволява на киберпрестъпниците да действат в различни страни, като се насочват към жертвите в световен мащаб. Киберпрестъпността вече представлява многомилиардна индустрия, обхващаща онлайн измами, кражба на цифрова самоличност, ransomware и атаки срещу критична инфраструктура. Модерните технологии, включително изкуствен интелект и машинно обучение, доведоха до по-адаптивни и сложни атаки, способни да заобиколят традиционните системи за защита. Появата на модела „Киберпрестъпност като услуга“ допълнително разшири обхвата на киберпрестъпната дейност, като направи сложни инструменти и услуги за атаки достъпни за по-малки участници.

1.4.2.6 . Престъпления против околната среда.

Глобалните екологични престъпления представляват нарастваща заплаха за екологичните системи по целия свят. Джонсън отбелязва, че незаконната търговия с диви животни, незаконната сеч и нерегулираният риболов причиняват необратими екологични щети и застрашават много видове от изчезване. Обхватът на екологичните престъпления се оценява на десетки милиарди долари годишно, като международните престъпни мрежи експлоатират нарастващото търсене на екзотични продукти и редки суровини. Едно от най-тревожните явления е въздействието на глобалната престъпност върху развиващите се страни. Тези страни страдат непропорционално от последиците на международната престъпност.

1.4.3. Предизвикателства пред правоприлагането

Борбата с глобалната престъпност през 21. век представлява безпрецедентни предизвикателства за правосъдните системи по целия свят. Глобализацията и бързото технологично развитие размиха традиционните граници на суверенитет, юрисдикция и правна отговорност, особено в киберпространството, където извършителите, жертвите и доказателствата могат да бъдат разпръснати в множество

държави. Цифровият суверенитет, усъвършенстваното криптиране, криптовалутите и изкуственият интелект усложняват разследванията, разкриването на пране на пари и етичното правоприлагане. Балансирането на нуждите от сигурност с правата на човека, неприкосновеността на личния живот и гражданските свободи е от решаващо значение, особено като се имат предвид широко разпространените технологии за наблюдение и трансграничното споделяне на данни. Правоприлагащите органи са изправени пред постоянни разлики между технологичния опит на престъпниците и възможностите на властите, което изисква непрекъснати инвестиции в обучение на работната сила, технологични инструменти и сътрудничество с платформи от частния сектор.

1.5. Измерване и оценка на престъпността

Точното измерване и оценка на престъпността са от съществено значение за разбирането на естеството и обхвата на престъпната дейност, разработването на ефективни стратегии за превенция и оценката на работата на системата за наказателно правосъдие. Измерването на престъпността обаче представлява значителни предизвикателства поради скрития характер на голяма част от престъпната дейност и сложността на събирането и интерпретацията на данни.

1.5.1. Официална статистика за престъпността

Статистическите отклонения допълнително оспорват надеждността на данните за престъпността, тъй като някои групи от населението могат да бъдат непропорционално представени или пренебрегнати поради неравностойни тенденции в докладването, различен достъп до полицейски услуги или неравномерно прилагане на закона в различните общности.

1.5.2. Проучвания за виктимизация

Проучванията за виктимизация служат като ключов методологичен инструмент, който допълва официалната статистика за престъпността, като директно събира данни за преживяванията на лицата, свързани с престъпления, независимо дали инцидентите са били докладвани на полицията. Този подход позволява на изследователите да разкрият „тъмната фигура“ на престъпността и да получат достъп до информация, която официалните данни често не могат да обхванат. Както отбелязва Хоуп (2005), тези проучвания предоставят ценна информация за недекларираните престъпления, демографските модели на виктимизация и обществените възприятия за престъпността и правоприлагането.

1.5.3. Проучвания със самооценка

Тази подглава разглежда изследванията на самооценката като централен изследователски метод в криминологията, като подчертава тяхната роля в разкриването на престъпно поведение, което остава незаписано в официалните данни на правоприлагащите органи. Като позволяват на лицата директно да докладват за собственото си участие в незаконни дейности, изследванията на самооценката предлагат ценна информация за скритите или ненаблюдавани аспекти на престъпността. Както отбелязват Юнгер-Тас и Маршал (1999), подобни изследвания значително подобряват разбирането за естеството и честотата на престъпното поведение, особено сред младежите, като същевременно хвърлят светлина върху по-широката „тъмна фигура“ на престъпността. Главата подчертава предимствата на тази методология, включително способността ѝ да разкрива характеристиките на нарушителите, да идентифицира рискови фактори и да подкрепя емпиричната оценка на криминологичните теории.

1.5.4. Нови подходи и технологии в измерването на престъпността

Този раздел изследва появата на съвременни технологии, които променят измерването, анализа и прогнозирането на престъпността. Инструменти като анализ на големи данни и прогнозни системи като PredPol позволяват на изследователите и правоприлагащите органи да идентифицират модели на престъпност и да предвиждат зони с висок риск, подобрявайки разпределението на ресурсите. Географските информационни системи (GIS) и платформи като CompStat поддържат картографиране на престъпността в реално време и анализ на околната среда, докато анализът на социалните мрежи подобрява разбирането на структурите на организираната престъпност чрез картографиране на взаимоотношенията и комуникационните вериги. Изкуственият интелект, машинното обучение и системи като IBM Watson for Law Enforcement разширяват възможностите за разследване чрез обработка на огромни набори от данни и откриване на сложни модели. Освен това, Интернет на нещата (IoT) въвежда инструменти за наблюдение в реално време, включително интелигентни сензори и системи за разпознаване на лица, които допринасят за наблюдението и бързата реакция.

1.6. Превенция на престъпността: развитие, теории и практически подходи

Този раздел предоставя цялостен преглед на еволюцията на превенцията на престъпността, проследявайки нейното развитие от ранната превантивна полицейска дейност до съвременни, базирани на данни и интердисциплинарни модели. Започвайки с принципите на сър Робърт Пийл за превантивна полицейска дейност от 19-ти век, превенцията на престъпността постепенно се разширява отвъд правоприлагането, за да включва социални, екологични и развойни интервенции. Забележителни изследвания като екологичните изследвания на Шоу и Маккей, Теорията за рутинната дейност на Коен и

Фелсън и рамката за ситуационна превенция на Кларк демонстрират влиянието на дизайна на средата, ежедневните рутини и структурите на възможностите върху престъпността.

ГЛАВА I РЕЗЮМЕ

Глава I представя престъпността като динамично и развиващо се социално явление, оформено от исторически, културни и технологични трансформации. Тя проследява развитието от ранните религиозни възприятия за престъплението като нарушение на божествения ред, през векове на наказание, до съвременния възглед за престъплението като нарушение на обществения договор – разбиране, което в крайна сметка подкрепи появата на формални правосъдни системи, основани на законността и правата на човека.

Главата очертава развитието на криминологичната теория, преминавайки от биологично детерминистични модели към мултидисциплинарни обяснения, интегриращи психологически, социологически и икономически фактори. Показано е, че престъпността се проявява в различни форми, всяка от които е повлияна от различна мотивация: насилствени престъпления, водени от психологически и културни елементи, имуществени престъпления, формирани от възможности и материални нужди, и престъпления „бели якички“, коренящи се в злоупотреба с власт и доверие. Възходът на киберпрестъпността и транснационалните престъпни мрежи допълнително отразява как глобализацията и дигитализацията трансформират моделите на престъпност, изисквайки технологични иновации и трансгранично сътрудничество.

ГЛАВА II. СЪВРЕМЕННИ ИЗМЕРЕНИЯ И ПРОСТРАНСТВЕНИ МОДЕЛИ НА ПРЕСТЪПНОСТТА В ИЗРАЕЛ

В тази глава се изследва развитието, структурата и съвременните предизвикателства пред системата на

наказателното правосъдие в Израел, като акцентира върху начините, по които историческите, социалните и технологичните сили са оформили моделите на престъпност и стратегиите за правоприлагане. Вкоренена в хибридна правна традиция, повлияна от османското, британското и мандатното право, израелската система еволюира през десетилетия на демографска и политическа трансформация. Формиращите години на държавата – белязани от големи имиграционни вълни през 50-те и 60-те години на миналия век – въвеждат въпроси, свързани с интеграцията, икономическите трудности и културното многообразие, полагайки основите за мултикултурна ориентация в полицейската дейност.

2.1 . Развитие на системата за борба с престъпността и правоприлагането в Израел: социално-историческа перспектива

2.1.1. Исторически контекст: влиянието на британското задължително право

Този раздел изследва формиращото въздействие на британското задължително право върху развитието на израелската система за наказателно правосъдие. Той проследява прехода от османско управление към британска администрация, като акцентира върху това как мандатът въвежда съвременни правни концепции, законова кодификация и институционални структури, които продължават да съществуват и след обявяването на държавата. Централно наследство от този период е Наказателната наредба от 1936 г., която оформя израелското наказателно право в продължение на десетилетия – особено чрез английското си определение за убийство и принципа на *предварителна злонамереност*. Главата допълнително обсъжда приемането на основни правни доктрини като обвързващ прецедент (*stare decisis*) и състезателния модел на наказателното производство, отразен в

права като правото на мълчание и задължителните предупреждения по време на разпит.

2.1.2. Развитие на наказателното законодателство от създаването на държавата

Този раздел разглежда еволюцията на израелското наказателно законодателство от 1948 г. до наши дни, като акцентира върху неговото уникално развитие, обусловено от нуждите за сигурност, идеологическите напрежения и продължаващите правни реформи. В ранните години на държавността си Израел до голяма степен запазва британското задължително право, за да запази стабилността, най-вече Правилника за отбрана (извънредни ситуации) от 1945 г., който предоставя на властите широки правомощия в областта на сигурността, но предизвиква значителни критики относно съвместимостта им с демократичните принципи. С течение на времето Израел постепенно се отдалечава от задължителните рамки и развива независима правна идентичност чрез ново законодателство и развиваща се съдебна практика.

2.1.3. Сравнение със системите на наказателното правосъдие в други страни

Този раздел разглежда развитието на израелската система за наказателно правосъдие в сравнителен международен контекст, като идентифицира точки на сближаване с глобалните правни тенденции, наред с области на явни различия. Подобно на много западни демокрации, Израел все повече укрепва правата на подсъдимите, паралелно с развития като Канадската харта за правата и свободите и конституционната юриспруденция на Германия.

2.2. Развитие на израелската полиция успоредно с моделите и тенденциите на престъпността

2.2.1 . Развитие на правоприлагането в Палестина под британско управление (1917-1948 г.)

Периодът на британския мандат (1917–1948 г.) е ключов за оформянето на правоприлагането в Палестина, полагайки основите на съвременната израелска полицейска система. Първоначално администрирани под временно военно правителство, местните полицейски структури са запазени до създаването на Палестинските полицейски сили през 1920 г., моделирани по британската система за гражданска полиция, но адаптирани към местните условия. Силите съчетават британски офицери на ръководни позиции с еврейски и арабски офицери на оперативни позиции и включват специализирани части като жандармерията, еврейската селищна полиция (Нотрим) и мобилните полицейски сили.

2.2.2. Първите десетилетия след създаването на държавата

Подготовката за създаване на Израелската полиция започва преди края на британския мандат, като Еврейската агенция сформира „Екип за формиране“, ръководен от Голда Майерсон (Меир) и Йехецкел Сахар. Екипът проучава полицията по време на мандата и разработва организационен план. След декларацията на държавата на 14 май 1948 г., Израелската полиция официално започва дейност, първоначално като подразделение в рамките на Генералния щаб на Израелските отбранителни сили поради ограничени ресурси. Йехецкел Сахар е назначен за първи генерален инспектор.

2.2.3. Развитие на правоприлагането през 80-те и 90-те години

Периодът от 1970 до 1990 г. е белязан от значителни промени и сложни предизвикателства за израелската полиция.

Силите са изправени пред нарастващ набор от заплахи, включително засилен тероризъм, предизвикателства пред сигурността, развиващи се модели на престъпност и възход на организираната престъпност, като същевременно управляват обществения ред на фона на бързи социални и икономически трансформации. Населението на Израел е нараснало от приблизително 3 милиона на 4,5 милиона през тези две десетилетия, подхранвано от естествения прираст и големите имиграционни вълни, особено от бившия Съветски съюз и Етиопия.

2.2.4. Развитие на правоприлагането: предизвикателства на имиграцията и глобализацията (1990-2010 г.).

Периодът между 1990 и 2010 г. е белязан от дълбоки трансформации за израелското общество и израелската полиция, обусловени от демографски, социални, икономически, технологични и промени в сигурността. Централно място в тази епоха заемат масивните имиграционни вълни, особено от бившия Съветски съюз и Етиопия, които колективно добавят над един милион нови жители към Израел до 2010 г. Тези демографски промени преобразяват общностите, създават разнообразни социални нужди и водят до нови модели на престъпност.

Тази сложна реалност доведе до повишен процент на отпадане от образователните системи сред някои млади имигранти. Чувството за отчуждение, липса на принадлежност и трудностите при интегрирането в израелското общество тласнаха някои млади хора към престъпна дейност, предимно свързана с имуществени престъпления и насилие.

2.2.5. Развитие на правоприлагането: съвременни предизвикателства от последното десетилетие (2010-2023)

През последното десетилетие израелската полиция се сблъска с безпрецедентни и многостранни предизвикателства в областта на сигурността, престъпността и технологиите, изискващи значителна организационна адаптация. Големи събития, свързани със сигурността, включително операциите „Защитен ръб“ (2014 г.), „Пазител на стените“ (2021 г.) и кризите от октомври 2023 г., принудиха полицията да балансира рутинното управление на престъпността с неотложните изисквания за сигурност, често при сериозни ограничения на човешките ресурси. Тези събития, съчетани с обществените промени, повлияха на моделите на престъпност, включително увеличаване на насилието в частното пространство, имуществените престъпления в евакуираните райони и рязко увеличение на заявленията за лиценз за огнестрелно оръжие.

2.3. Регистрирани престъпления и тяхното разрешаване през периода 2018-2022 г.

Между 2018 и 2022 г. тенденциите в престъпността в Израел показват нюансиран модел, отразяващ по-широки социални, технологични и икономически промени. Като цяло, образуваните наказателни дела са намалели с 5,1%, а нивото на престъпност на хиляда жители е спаднало от 35,3 на 31,3, продължавайки кумулативния спад от 28,3% от 2013 г. насам. Това общо подобрение обаче прикрива значително увеличение на някои престъпления: престъпленията срещу хора са се увеличили с 43,4%, престъпленията срещу сигурността с 18,1%, а сексуалните престъпления с 14,7%. Тези увеличения подчертават нововъзникващите предизвикателства в областта на личната сигурност, терористичните заплахи и сексуалното насилие, докато близо 50%-ният спад в престъпленията, свързани с морала, вероятно отразява промени в приоритетите

на правоприлагането, а не действително намаляване на случаите. Данните подчертават значението на диференцирания подход към превенцията и правоприлагането на престъпленията, изискващ непрекъснат анализ и адаптиране на полицейските стратегии за ефективно насочване към области с нарастващи тенденции.

2.4. Картографиране на малцинствените групи в Израел и техните характеристики

Израел, основан през 1948 г., представлява завладяваща и динамична мозайка от етнически, религиозни и културни групи. Уникалността на Израел произтича не само от разнообразното му население, но и от централната му роля като държава, приемаща имигранти. От създаването си Израел е погълнал значителни вълни от имигранти от широк кръг страни, от оцелели от Холокоста от Европа, през евреи от арабските страни и Близкия изток, до имигранти от бившия Съветски съюз и Етиопия през последните десетилетия.

2.4.1. Престъпления против имигранти

Престъпността сред имигрантите в Израел отразява сложното взаимодействие между предизвикателствата, свързани с имиграцията, абсорбцията и интеграцията. В исторически план, имиграционни вълни – от Северна Африка и Източна Европа през 50-те и 60-те години на миналия век до бившия Съветски съюз и Етиопия през 90-те и 2000-те години – са свързани с различни модели на престъпност, оформени от социално-икономически трудности, културни различия и трудности при адаптацията. Младите имигранти са особено уязвими, изправени пред рискове, свързани с езикови бариери, културен дисонанс, борби за идентичност и отслабени семейни структури, което води до по-високо участие в имуществени престъпления, наркопрестъпления и групова престъпност в сравнение с общото население.

2.4.2. Престъпност в арабския сектор

Престъпността в арабското общество в Израел се формира от сложно взаимодействие на социални, икономически и културни фактори. В исторически план арабските общности са били предимно селски, с ниски нива на престъпност; бързата урбанизация, излагането на съвременни ценности и повишеното образование обаче са създали напрежение между традиционните социални рамки и съвременните норми. Това напрежение е особено очевидно сред младежите, които често изпитват отчуждение, дискриминация и фрустрация, което увеличава риска от престъпно поведение. Социално-икономическите неравенства, включително високите нива на бедност, ниското участие на жените в работната сила и ограниченият достъп до социални услуги, допълнително изострят тези предизвикателства.

2.4.3. Чуждестранна престъпност

Мигрантските работници и търсещите убежище в Израел представляват уникална група в социалния и криминален пейзаж на държавата. Според данни на Службата за население и имиграция, към 2023 г. приблизително 215 000 мигрантски работници и търсещи убежище са пребивавали в Израел, което представлява около 2,3% от общото население (Служба за население и имиграция, 2023 г., стр. 15). Тази група е изправена пред уникални предизвикателства, произтичащи от техния правен статус, икономическо положение и културни различия, които пряко влияят върху моделите на престъпност.

Данните показват постоянна и значителна тенденция на спад в броя на заведените наказателни дела срещу чуждестранни граждани за период от пет години, от 2018 до 2022 г. В началото на този период са образувани 3895 дела, като броят им постепенно намалява до 2855 дела през 2022 г., което представлява кумулативно намаление от 26,7%. Спадът се наблюдава с различни годишни темпове: през 2019 г. е отчетен

спад от 8,8%, през 2020 г. е отчетен допълнителен спад от 7,5%, през 2021 г. е регистриран спад от 3,9%, а 2022 г. е отбелязан най-рязък спад.

ГЛАВА II РЕЗЮМЕ

Тази глава предоставя цялостен анализ на еволюцията на системата за наказателно правосъдие и моделите на престъпност в Израел, като подчертава взаимодействието между обществените промени, адаптациите на правоприлагащите органи и нововъзникващите криминални явления. Израелската система се е справила с предизвикателства, вариращи от масова имиграция и терористични заплахи до технологични трансформации, включително възхода на киберпрестъпността и сложните икономически престъпления. Статистическият анализ разкрива общ спад в традиционната престъпност, наред с увеличаване на технологично и организационно сложните престъпления, като някои малцинствени групи показват по-високи нива на престъпност, които изискват културно чувствителни интервенции.

ГЛАВА III. ЕТИОПСКИТЕ ЕВРЕИ В ИЗРАЕЛ: СОЦИАЛИЗАЦИЯ, ИНТЕГРАЦИЯ И КРИМИНАЛНО ПОВЕДЕНИЕ

Тази глава разглежда сложния процес на имиграция и интеграция на етиопски евреи в израелското общество, анализирайки социалните, икономическите и културните им измерения. Водена от теориите за миграцията, абсорбцията и мултикултурализма, тя изследва предизвикателствата и развитието в жилищното настаняване, образованието, заетостта и отношенията с правоприлагащите органи, като подчертава взаимодействието между характеристиките на имигрантите и политиките на приемащото общество.

3.1 . Културна идентичност и принадлежност

3.1.1. Произход на еврейската общност в Етиопия

Тази глава изследва произхода, идентичността и ранното развитие на етиопската еврейска общност, като разглежда исторически, археологически, езикови и антропологични доказателства. Тя разглежда основни теории относно началото на общността, включително миграция от Южна Арабия, местно обръщане във вярата и традиционни разкази като Соломоновия род, като подчертава сложното взаимодействие на мит, устна традиция и исторически доказателства.

3.1.2. Ранносредновековен период (8. – 12. век).

Ранният средновековен период (8. – 12. век) бележи ключова епоха в историята на етиопското еврейство, характеризираща се със значителни демографски, икономически и културни развития. През това време общността се разширява географски както чрез миграция, така и чрез местно обръщане във вярата, като населението достига 100 000 – 200 000 души. Етиопските евреи се специализират в занаяти, считани за „нечисти“ от християните, като запазват икономическа ниша, като същевременно продължават със земеделските дейности.

3.1.3. Периодът на консолидация (18. – 19. век).

18. – 19. век, известни като Период на консолидация, са белязани от усилията на етиопските евреи да запазят идентичността и традициите си под изолация и външен натиск.

3.1.4. Период на модернизация (края на 19. и 20. век)

Периодът на модернизация, обхващащ от края на 19. до средата на 20. век, бележи трансформативна епоха за етиопското еврейство. Подновеният контакт с по-широкия еврейски свят, иницииран от личности като Жозеф Алеви и Жак Файтлович, въведе модерно образование, еврейска грамотност и международна подкрепа, като същевременно предизвика

дебати за традицията и външното влияние. Социалните структури се развиха, тъй като образованите младежи оспориха традиционната свещеническа власт, а вътрешната миграция към градските центрове промени живота на общността.

3.2. Операция „Моисей“ и операция „Соломон“ за имиграция на етиопски евреи

3.2.1. Начало на имиграцията в Израел

Ранните етапи на етиопската еврейска имиграция в Израел, обхващащи от началото на 20-ти век до началото на 80-те години на миналия век, са били оформени от сложна политическа, социална и религиозна динамика както в Етиопия, така и в Израел. Първоначалният контакт с по-широкия еврейски свят започва с Жак Файтлович през 1904 г., последван от допълнителни емисари от Палестина, които основават училища, преподават иврит и насърчават връзките със сионизма. Въпреки че живеят в изолирани, традиционни общности, етиопските евреи поддържат силни религиозни и културни практики, докато се справят с променливите отношения с етиопското правителство.

3.2.2. Операция „Мойсей“: тайната операция за спасяване на етиопските евреи

Операция „Мойсей“ (м. ноември 1984 г. – м. януари 1985 г.) е една от най-сложните и секретни хуманитарни мисии на Израел, насочена към спасяването на етиопските евреи от глад, преследване и гражданска война. Координирана от Мосад в тясно сътрудничество със Съединените щати и суданските посредници, операцията включва сложна мрежа от тайни комуникации, контрабандни маршрути, бежански лагери и въздушни и морски евакуации. Приблизително 8000 етиопски евреи са доведени в Израел при опасни условия, като хиляди други са загубени по време на пътуването.

3.2.3. Периодът между операциите

Тази глава разглежда сложната история на етиопските евреи и тяхната имиграция в Израел, като подчертава социалните, политическите и хуманитарните предизвикателства, пред които са изправени, от ранната им връзка със световното еврейство до масовите спасителни операции. Тя изследва историческото развитие на общността, културната идентичност и борбите за абсорбция в етиопското общество, последвано от подробен анализ на ключови имиграционни операции, включително операция „Мойсей“, последвалите спасителни усилия и периода, довел до операция „Соломон“. Главата акцентира върху изключителната логистична, дипломатическа и хуманитарна координация, необходима за преодоляване на екстремни трудности, илюстрирайки взаимодействието между тайната разузнавателна работа, международното сътрудничество и активизма на обикновените хора.

3.2.4. Операция „Соломон“ (май 1991 г.)

Тази глава изследва историята на етиопските евреи и тяхната масова имиграция в Израел, като се фокусира върху сложните социални, политически и хуманитарни процеси. Проследява се историческото развитие на общността в Етиопия, нейната културна идентичност и предизвикателствата пред опазването ѝ при неблагоприятни условия. Главата разглежда ключови имиграционни операции, включително операция „Мойсей“ (1984–1985), последвалите междинни спасителни операции и операция „Соломон“ (1991), като подчертава изключителната логистична, дипломатическа и разузнавателна координация, необходима за изпълнението на тези мисии.

3.3. Процеси на интеграция на етиопските евреи в израелското общество

Интеграцията на етиопските евреи в израелското общество представлява многостранен процес, обусловен от

културни, социални и структурни предизвикателства. При пристигането си имигрантите се сблъскват с културни и езикови различия, ограничителни политики на центрове за абсорбция и жилища в периферни квартали, което създава условия за социална и икономическа маргинализация. Образователната сегрегация и ограниченият достъп до ресурси утежняват трудностите при интеграцията, засягайки академичните постижения, формирането на идентичност и социалната мобилност на първото и следващите поколения. Освен това, бариерите във военната служба и заетостта подчертават системни и културни пречки, от дискриминация и подценяване на предишния опит до липса на персонализирани програми за подкрепа.

3.3.1. Второто поколение: напредък и постоянни бариери

Второто поколение етиопско-израелци демонстрира забележителен напредък в образованието, усвояването на езици и културната грамотност, което отразява силна мотивация и инвестиции в човешки капитал. Въпреки тези постижения, постоянните структурни бариери ограничават пълната социална мобилност, проявявайки се като „стъклен таван“ в заетостта, политическото представителство и лидерските роли. Предизвикателствата в религиозното признаване, опазването на културата и формирането на идентичност добавят сложност към интеграцията, с напрежение между запазването на етиопското наследство и адаптирането към израелското общество.

3.4. От „отслабена“ общност към бореща се общност: различни гласове от етиопската общност.

През последните десетилетия етиопската общност в Израел претърпя значителна трансформация, като се превърна от възприемана като „отслабена“ и зависима група в горда, разнообразна и социално асертивна общност. Тази промяна отразява процесите на формиране на идентичност, овластяване

на общността и активно самопредставяне. Обществените организации, младежките инициативи и видни личности изиграха централна роля в оспорването на стереотипите, насърчаването на културната гордост и застъпничеството за социални и политически права.

3.5. Ниво на престъпност и видове правонарушения сред етиопските евреи в Израел.

Задълбочен анализ на данните за правоприлагането относно етиопските имигранти в Израел през периода 2019-2023 г. разкрива сложна и тревожна картина на свръхпредставителство и системна дискриминация.

Според данни на Централното статистическо бюро, в края на 2022 г. в Израел са живели 168 845 израелци от етиопски произход.

Прави впечатление, че се наблюдава постепенно увеличение на броя на арестите на пълнолетни от етиопски произход от 904 ареста през 2019 г. до 933 ареста през 2023 г., съпроводено с увеличение на относителния им дял от 6,5% на 7,5%. Това увеличение е особено обезпокоително, като се има предвид, че противоречи на намаляващата тенденция, наблюдавана сред по-младите възрастови групи. В сравнение с предишни данни има значително несъответствие между моделите на арести на възрастни и тези на младежи и непълнолетни. Докато процентът на арести сред младите хора (18-24 години) достига до 12,4%, а сред непълнолетните - до 12,8%, процентът на арести сред възрастните е значително по-нисък. Тази констатация може да показва, че взаимодействието с правоприлагащите органи е особено предизвикателство за по-младото население в етиопската общност.

Непропорционалното представителство на етиопско-израелската младеж в правоприлагащите органи подчертава системната дискриминация и прекомерната полицейска дейност. Макар че незначителният спад в арестите предполага потенциал за подобрение, остават значителни разлики между

дела на населението и обхвата на правоприлагащите органи. Справянето с това изисква културно адаптирана превенция, обучение за борба с дискриминацията, участие на общността и целенасочени инвестиции в образование, социални грижи, жилищно настаняване и заетост.

3.6. Етиопската общност – полицейски отношения в Израел.

Сложните и напрегнати отношения между етиопската общност и израелската полиция са един от най-належащите и предизвикателни проблеми, пред които е изправено израелското общество през последните години (Adelstein, 2013). Проблемът набра скорост през 2015 г. след серия от сериозни инциденти, при които млади етиопски израелци бяха бити от полицаи, което предизвика вълна от бурни протести, които разкриха дълбоката болка и разочарование на общността от поведението на полицията спрямо тях (Fried, 2017).

В основата на тази тежка криза на доверието се крие преобладаващото чувство за „прекомерно прилагане“ и расово профилиране, насочени срещу етиопско-израелските младежи (Ajzenstadt, 2009). Членовете на общността съобщават за множество случаи на агресивен арест и разпит без основателна причина, единствено поради цвета на кожата им и произтичащи от „присъщото подозрение“ на полицията към тях (Cohen, 2017). Тези чувства се изострят от поведение, възприемано като агресивно и неуважително от страна на някои служители.

Анализът на правонарушенията, свързани с контакт с полицията от 2019 до 2023 г., разкрива съществени несъответствия между етиопско-израелците и по-широкото еврейско население. Въпреки че съставляват 2,2% от населението, етиопските израелци са отговорни за приблизително 11% от арестите, предимно за нападение или възпрепятстване на полицията. Процентът на арестите е особено висок сред младежите под 25 години, което подчертава системното напрежение. Тези открития подчертават

неотложната необходимост от културно адаптирана полицейска дейност, изграждане на доверие с младежите, диалог в общността и системни интервенции за намаляване на конфликтите и насърчаване на справедливи практики за правоприлагане.

Между 2019 и 2023 г. разследванията за полицейско нападение, включващо непълнолетни етиопски израелци, са намалели рязко от 72 на 23 случая, което представлява спад от 68%. Относителната им представителност сред всички случаи е спаднала от 13% на 5,4%, което сигнализира за потенциално подобрене в отношенията между полицията и общността. Въпреки че свръхпредставителността продължава, тенденциите сочат положително въздействие от интервенционните програми, корекциите на политиките или промените в поведението, което подчертава значението на продължаващите превантивни мерки и разширяването им към други възрастови групи.

Анализът на данните относно разследванията, образувани срещу млади хора (на възраст 18-24 години) за нападение над полицаи между 2019 и 2023 г., разкрива сложна картина. Докато абсолютните числа показват значителен спад - от 195 случая през 2019 г. до 120 случая през 2023 г. (намаление с 38%) сред етиопско-израелските младежи и от 1209 до 920 случая (намаление с 24%) сред общото еврейско население - относителният дял на етиопско-израелските младежи сред общия брой случаи остава висок и относително стабилен, като се наблюдава само умерен спад от 16% на 13%. Тази констатация е особено тревожна в сравнение със значителния спад, наблюдаван сред непълнолетните (от 13% на 5,4%), и повдига критични въпроси относно факторите, възпрепятстващи смислената промяна в тази възрастова група, както и необходимостта от разработване на уникални стратегии за интервенция, съобразени със специфичните предизвикателства, пред които са изправени младите хора, като същевременно се вземат предвид фактори като военна служба и

навлизане на пазара на труда, които засягат тази възрастова група.

Анализът на разследванията на етиопско-израелски пълнолетни (над 25 години) между 2019 и 2023 г. показва тревожно увеличение от 15% на случаите на нападение над полицаи, като техният дял постоянно е четири пъти по-висок от дела им в населението.

3.7. Превенция на престъпността сред етиопските евреи в Израел

Справянето с престъпността и насилието сред етиопско-израелската младеж изисква всеобхватна, многостепенна стратегия, съчетаваща превенция, лечение и структурна интервенция. Ефективната превенция на престъпността трябва да е насочена към рискови фактори като бедност, образователно изключване и ограничени възможности за заетост, като същевременно укрепва мрежите за подкрепа на семейството и общността.

ГЛАВА III. РЕЗЮМЕ

Интеграцията на етиопските израелци в израелското общество представлява многостранен разказ за предизвикателства, постижения и социална трансформация. След масовата имиграция през 80-те и 90-те години на миналия век, общността е преминала през сложни процеси на абсорбция в области като жилищно настаняване, образование, заетост и взаимодействие с държавните институции. Първоначалната концентрация в периферните квартали е създала социална и икономическа сегрегация, но с течение на времето са настъпили подобрения в географското разпределение и жилищните условия. Образователният напредък, включително повишената допустимост за зрелост и записване в университети, отразява значителен напредък въпреки постоянните културни и езикови различия. Интеграцията в заетостта остава неравномерна, с продължаващи разлики в заплащането и ограничено

представителство на висши позиции, въпреки че нарастващата средна класа и навлизането във високотехнологичния и публичния сектор показват напредък.

Главата подчертава запазването на идентичността като централен проблем, наред със системните предизвикателства в отношенията с правоприлагащите органи, включително дискриминация, недоверие и насилие, илюстрирани от протестите през 2015 г. Ефективните решения изискват културно чувствителна полицейска дейност, диалог с общността, увеличено набиране на етиопско-израелски служители и механизми за отчетност.

Изследване

Тази изследователска глава разглежда сложните процеси на интеграция, предизвикателствата и социалните промени, преживявани от етиопско-израелската общност, с особен акцент върху младежите и тяхното взаимодействие с държавните институции, особено с полицията. Въз основа на исторически анализ, статистически данни и дълбочинни интервюта, главата подчертава устойчивите структурни бариери в жилищното настаняване, образованието, заетостта и правоприлагането, наред със забележителните постижения в образованието, културното изразяване и гражданското участие. Изследването акцентира върху продължаващото напрежение между запазването на културната идентичност и интегрирането в по-широкото израелско общество, разкривайки как дискриминацията, прекомерният полицейски контрол и социалното изключване оформят опита и доверието на етиопско-израелските младежи към автора.

Заклучение и последици

Тази докторска дисертация е фокусирана върху периода 2019-2023 г., със задълбочен анализ на характеристиките на престъпността в Израел, със специален акцент върху опита на етиопско-израелските младежи и техните сложни

взаимоотношения с правоприлагащите органи. Многоизмерната методология комбинира историко-социален преглед на развитието на полицейската и съдебната система, статистически анализ на тенденциите и моделите на престъпността, географско картографиране на проблемните области и дълбочинни интервюта с 33 етиопско-израелски младежи в град Реховот.

Ключови констатации

1. Констатациите разкриват значителното влияние на широк спектър от социални, икономически, политически и пространствени фактори върху формирането на моделите на престъпност в Израел. През разглежданите години в криминалната сфера настъпиха драматични промени поради геополитически събития, технологично развитие и демографски промени.

2. Количествените данни показват обезпокоителни тенденции, предимно рязко увеличение на насилствените престъпления, особено насилието срещу жени, наред с продължаващите предизвикателства при разрешаването на имуществени и сексуални престъпления. Друго централно измерение е тясната връзка между престъпността и социално-икономическата изключеност, като необлагодетелстваните квартали страдат от високи нива на престъпност и щети за личната сигурност. Етническата и класовата принадлежност имат ясно влияние, със свръхпредставяне на малцинствените групи, особено тези от етиопски произход.

3. Интервютата с етиопско-израелски младежи рисуват мрачна картина относно преживяванията им с полицията. Описанията разкриват постоянен модел на селективно прилагане на закона, полицейско насилие и неуважително поведение от страна на служителите на расова основа.

Последици и препоръки

1. Изследването препоръчва възприемането на холистичен подход за намаляване на престъпността в Израел, включващ компоненти на превенция, прилагане, наказание и

рехабилитация на индивидуално, семейно, общностно и обществено ниво.

2. Предложен модел за укрепване на доверието между полицията и етиопско-израелската младеж включва:

- Увеличено набиране на служители от общността;
- Разширено обучение за културна чувствителност;
- Създаване на постоянни форуми за диалог;
- Използване на организации, базирани в общността.

3. Целенасочените ресурси трябва да бъдат инвестирани

в:

- Предотвратяване на отпадането от училище ;
- Осигуряване на достъп до качествена заетост;
- Насърчаване на младежкото предприемачество в кварталите;
- Разширяване на механизмите за възстановително правосъдие и медиация в общността;
- Разработване на културно чувствителни алтернативи на лишаването от свобода;
- Провеждане на информационни кампании за премахване на стереотипите и предразсъдъците.

4. Борбата с престъпността не е просто въпрос на сигурност, а социално и гражданско предизвикателство. Истинската промяна изисква всеобхватни усилия за справяне с дълбоките корени на расизма, дискриминацията и изключването, на които са подложени маргинализираните групи, особено израелско-етиопските.

5. Необходима е стратегическа инициатива за насърчаване на нов наратив за принадлежност, възможности и равноправно гражданско партньорство. Изграждането на доверие между публичния сектор, гражданското общество, етиопската общност и всички граждани е от съществено значение за социалната устойчивост.

6. Резултатите от изследването са от значение не само за политиците в областта на наказателното право и

правоприлагането, но и за всички, загрижени за бъдещето на израелското общество.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В заключение, етиопско-израелската общност продължава да се сблъсква със сериозни предизвикателства в социалната интеграция, десетилетия след масовата имиграция и историческото пътуване на общността към Израел. Постоянните социално-икономически разлики в образованието, заетостта и жилищното настаняване, съчетани със системна дискриминация и расово обусловена полицейска дейност, допринасят за социалното изключване и недоверието към държавните институции.

Изследването показва, че етиопско-израелските младежи често се сблъскват с прекомерен полицейски контрол, расово профилиране и унижение, което подхранва цикъл на отчуждение, защитно поведение и конфронтации с правоприлагащите органи. Тези модели са тясно свързани със структурни неравенства, бариери пред социалната мобилност и ерозия на традиционните културни рамки.

Ефективните решения изискват цялостен, многостепенен подход: реформиране на полицейските практики чрез културна чувствителност и ангажиране на общността, справяне със структурните социално-икономически неравенства, укрепване на механизмите за подкрепа на семейството и общността и насърчаване на смислени възможности за младите хора. Само чрез координирани системни действия и обществена осведоменост може да се възстанови доверието, да се постигне напредък в интеграцията и да се реализира пълният потенциал на етиопско-израелската общност

САМООЦЕНКА НА НАУЧНИТЕ И НАУЧНОПРИЛОЖНИТЕ ПРИНОСИ НА ДИСЕРТАЦИЯТА

1. Изследването предлага иновативен подход към разбирането на сложната връзка между процесите на социално изключване, развитието на груповата идентичност и моделите на престъпност. В теоретичен аспект изследването разработва иновативен интегративен модел, който за първи път комбинира теории от криминологията, социологията и социалната психология. Тази комбинация позволява по-задълбочено разбиране на това как преживяванията от дискриминация и свръхполицейски контрол влияят върху развитието на идентичността, чувството за принадлежност и поведенческите модели сред младежите от малцинствените общности. Предложеният модел запълва значителна празнина в съществуващата научна литература, която е склонна да се фокусира върху един аспект на феномена, без да разглежда комплекса от влияещи фактори.

2. В методологичен аспект изследването е иновативно и специфично адаптирано към израелския контекст и уникалните характеристики на етиопската общност. Досега повечето изследвания в областта разчитаха на инструменти за измерване, разработени в различни културни и социални контексти, не винаги подходящи за местната реалност. Новите инструменти, разработени в рамките на това изследване, позволяват по-прецизно измерване на ефектите от полицейската дейност върху малцинствените общности в Израел и могат да послужат като основа за последващи изследвания и оценка на програми за интервенция.

3. В практически аспект, изследването предоставя жизненоважен принос за вземащите решения и професионалистите в областта. Подробните практически препоръки в изследването се основават на задълбочен анализ на

местната реалност и цялостно разбиране на уникалните нужди и предизвикателства на етиопската общност. Това се различава от предишни препоръки, които понякога разчитаха на импортирани модели, не винаги подходящи за местния контекст. Освен това, изследването се фокусира върху критична възрастова група (14-18 години), която не е получила достатъчно изследователско внимание, въпреки че е ключова група по отношение на развитието на модели на криминално поведение и оформянето на бъдещите отношения с правоприлагащите органи.

4. В различни изследвания, които са свързани с изучаване на отношенията на етиопското население с властите в Израел, не е правено задълбочено сравнително изследване между Израел и други страни по света. Друг важен принос на изследването е представянето на сравнителна перспектива, която разглежда израелския случай в сравнение с подобни случаи по света на отношенията между полицията, имигрантските общности и етническите малцинства. Този анализ дава възможност да се поучим от опита на други страни и да се идентифицират успешни стратегии за справяне с подобни предизвикателства. Разглеждат се случаи от Съединените щати, Австралия и Канада, в които са разработени уникални програми за подобряване на отношенията между полицията и малцинствата.

5. Допълнителното значение на изследването се крие във времето му, на фона на нарастващото напрежение между полицията и етиопската общност през последните години и неотложната необходимост от разработване на ефективни решения. Изследването предоставя солидна научна основа за разработване на политики и програми за интервенция, предлагайки практически инструменти за справяне с предизвикателствата, пред които са изправени както правоприлагащите органи, така и общността.

ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИЯТА

- Takala, A. (2023). *The Conventional Crime Among Ethiopian Jews in Israel*. In: DOCTORAL STUDENTS IN SCIENCE. 7. Collection of doctoral papers presented at the Doctoral School and 7th Doctoral Scientific Session of the Faculty of Philosophy at the South-West University “Neofit Rilski”, 14.12. – 15.12.2023, pp. 523-529. University Publisher House “Neofit Rilski”, Blagoevgrad. ISSN 2738-8328.
<https://yearbookpsy.swu.bg/wp-content/uploads/2024/06/Doctoral-School-and-7th-Doctoral-Scientific-Session-of-the-Faculty-of-Philosophy-2023.pdf>
- Takala, A. (2023). *The administrative challenge of managing a police station*. In: Conference Proceeding of 8th International Scientific Conference: Economics, Menagmentm & Business, Faculty of Management and Business, University of Presov, Slovakia, 28-29 September, 2023. pp. 288-293. <https://managerconf.com/EMB-Conference-2023.pdf>. ISBN 978-80-555-3215-8 (pdf) (**Web of Science**)
- Takala, A. (2024). *Relations between the Israeli police and Ethiopian Israelis: A comparative study with police-minority relations worldwide*. In: 10IeCSHSS: Conference Proceedings, pp, 151-160, <https://doi.org/10.32591/coas.e-conf.10.17151t>. <https://doi.org/10.32591/coas.e-conf.10>. Publisher: Center for Open Access in Science, Belgrade, Serbia. ISBN (Online) 978-86-81294-13-0

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НАУЧНА ЕТИКА

Дисертацията на тема *„Престъпността сред етиопските евреи в Израел“* е авторски текст. При разработването ѝ не са използвани чуждестранни публикации и произведения в нарушение на авторските права, без надлежно позоваване и цитиране.

**SOUTH-WEST UNIVERSITY “NEOFIT RILSKI”
FACULTY OF PHILOSOPHY
DEPARTMENT OF SOCIOLOGY**

ANDALOW AVRAHAM TAKALA

CRIME AMONG ETHIOPIAN JEWS IN ISRAEL

ABSTRACT

of a dissertation for acquiring of the educational and scientific degree of “Doctor of Philosophy” in the professional field 3.1 Sociology, Anthropology and Cultural sciences, Area of higher education 3. Social, Economic and Legal Sciences
Specialty: Sociology

**SCIENTIFIC SUPERVISOR:
Assoc. Prof. Petrana Stoykova, Ph.D**

Blagoevgrad
2026

**SOUTH-WEST UNIVERSITY “NEOFIT RILSKI”
FACULTY OF PHILOSOPHY
DEPARTMENT OF SOCIOLOGY**

ANDALOW AVRAHAM TAKALA

CRIME AMONG ETHIOPIAN JEWS IN ISRAEL

ABSTRACT

of a dissertation for acquiring of the educational and scientific degree of “Doctor of Philosophy” in the professional field 3.1 Sociology, Anthropology and Cultural sciences, Area of higher education 3. Social, Economic and Legal Sciences
Specialty: Sociology

SCIENTIFIC JURY

Internal members

1. Prof. Valentina Milenkova, DSc
2. Assoc. Prof. Mario Marinov, Ph.D

Alternate member: Assoc. Prof. Daniela Pastarmadzhieva, Ph.D

External members

3. Prof. Georgi Petrunov, Ph.D
4. Prof. Anna Mantarova, DSc
5. Assoc. Prof. Lyuba Spasova, Ph.D

Alternate member: Assoc. Prof. Petya Ilieva-Trichkova, Ph.D

The dissertation was discussed and approved for public defense at a meeting of the Department of Sociology, Faculty of Philosophy, South-West University “Neofit Rilski” – Blagoevgrad, held on 6 July 2026.

DISSERTATION DATA

The dissertation comprises 372 pages, including 324 pages of main text. It consists of an introduction, three chapters, a conclusion, an appendix, and a bibliography, and includes 77 figures. A total of 578 sources in English, Hebrew, and Bulgarian were consulted.

The public defense of the dissertation will take place on 21 October 2026 in Room 342 of Academic Building No. 1 at South-West University “Neofit Rilski” – Blagoevgrad.

The materials for the public defense are available at the Department of Sociology, Academic Building No. 1, South-West University “Neofit Rilski” – Blagoevgrad.

ABSTRACT'S TABLE OF CONTENTS

INTRODUCTION.....	9
<i>Chapter 1</i>	
CRIME AS A SOCIO-LEGAL PHENOMENON	22
1. Crime: Legal Definition, Meaning, and General Characteristics.....	22
1.1. Historical Development and Basic Definitions	22
1.1.1 Contemporary Legal Definition of Crime	23
1.1.1.1. Meanings and Characteristics of Crime: Multi-dimensional.....	23
1.1.1.2. Meanings and Characteristics of Crime: Multi-dimensional Analysis of a Social Phenomenon.....	24
1.1.1.3. Implications of Crime on Society and Social Order.....	24
1.1.1.4. Implications of Crime on Politics, Power, and Control.....	24
1.1.1.5. Economic Implications of Crime.....	25
1.1.1.6. Implications of Crime on Victims.....	25
1.1.1.7. Interrelations Between Crime and Technological Development.....	25
1.1.1.8. Cultural Implications of Crime.....	26
1.1.1.9. Crime – Variations Across Time and Space.....	26
1.2. Theories and Causes of Crime.....	26
1.2.1. Development of Sociological-Criminological Theories.....	26
1.2.2. Factors Influencing Criminal Behavior.....	27
1.3. Types of Criminal Offenses	27
1.3.1. Crimes Against Persons.....	27
1.3.2. Property Crimes.....	28
1.3.3. Crimes Against State and Public Order.....	28
1.3.4. Regulatory Offenses.....	28
1.3.5. Cybercrime and Technological Offenses.....	29
1.3.6. Economic Crime.....	29
1.3.7. Drug Offenses.....	29

1.3.8. Moral Offenses.....	30
1.3.9 .Juvenile Delinquency.....	30
1.3.10. Offenses Against Animals	30
1.3.11. Public Health Offenses.....	31
1.4. Globalization of Crime: A Complex Phenomenon in the 21st Century.....	31
1.4.1. Historical Development of Global Crime.....	31
1.4.2. Common Areas of Global Crime.....	32
1.4.2.1. Drug Trafficking.....	32
1.4.2.2. Human Traffickin.....	32
1.4.2.3. Economic Crimes.....	32
1.4.2.4. International Terrorism.....	33
1.4.2.5. Cybercrime.....	33
1.4.2.6. Environmental Crime.....	34
1.4.3. Law Enforcement Challenges.....	34
1.5. Crime Measurement and Assessment.....	34
1.5.1. Official Crime Statistics.....	35
1.5.2. Victimization Surveys	35
1.5.3. Self-Report Studies.....	35
1.5.4. New Approaches and Technologies in Crime Measurement.....	36
1.6. Crime Prevention: Development, Theories, and Practical Approaches.....	36
Chapter 1 Summary.....	37

Chapter 2

CONTEMPORARY DIMENSIONS AND SPATIAL PATTERNS OF CRIME IN ISRAEL.....	37
2.1. Development of Crime and Law Enforcement in Israel: Socio-Historical Perspective.....	38
2.1.1. Historical Background: Influence of British Mandatory Law.....	38
2.1.2. Development of Criminal Legislation Since State Establishment.....	38
2.1.3. Comparison with Criminal Justice Systems in Other Countries.....	39

2.2. Development of Israel Police Alongside Crime Patterns and Trends.....	39
2.2.1. Development of Law Enforcement in Palestine Under British Rule (1917-1948).....	39
2.2.2. The First Decades After State Establishment.....	39
2.2.3. Development of Law Enforcement in the 80s-90s.....	40
2.2.4. Development of Law Enforcement: Immigration and Globalization Challenges (1990-2010).....	40
2.2.5. Development of Law Enforcement: Last Decade's Contemporary Challenges (2010-2023).....	40
2.3. Recorded Crimes and Their Resolution During 2018-2022.....	41
2.4. Mapping Minority Groups in Israel and Their Characteristics.....	41
2.4.1. Immigrant Crime.....	42
2.4.2. Crime in the Arab Sector.....	42
2.4.3. Foreign National Crime.....	42
Chapter 2 Summary.....	43

Chapter 3

ETHIOPIAN JEWS IN ISRAEL: SOCIALIZATION, INTEGRATION AND CRIMINAL BEHAVIOR.....

3.1. Cultural Identity and Belonging.....	44
3.1.1. Origins of the Jewish Community in Ethiopia.....	44
3.1.2. Early Middle Ages Period (8th-12th Centuries)	44
3.1.3. The Period of Consolidation (18th-19th Centuries).....	44
3.1.4. Modernization Period (Late 19th and 20th Centuries)	44
3.2. Operation Moses and Operation Solomon for Ethiopian Jewish Immigration.....	45
3.2.1. Beginning of Immigration to Israel.....	45
3.2.2. Operation Moses - The Secret Operation to Rescue Ethiopian Jews.....	45
3.2.3. Period Between Operations.....	46
3.2.4. Operation Solomon.....	46
3.3. Integration Processes of Ethiopian Jews in Israeli Society...	46

3.3.1. Second Generation: Progress and Ongoing Barriers.....	47
3.4. From 'Weakened' to Struggling Community: Different Voices from the Ethiopian Community.....	47
3.5. Crime Rates and Types of Criminal Offenses Among Ethiopian Jews in Israel.....	48
3.6. Ethiopian Community-Police Relations in Israel.....	48
3.7. Crime Prevention Among Ethiopian Jews in Israel.....	48
Chapter 3 Summary.....	50
Research.....	51
Conclusions and Implications.....	51
CONCLUSION.....	53
SELF-ASSESSMENT OF THE SCIENTIFIC AND APPLIED SCIENTIFIC CONTRIBUTIONS OF THE DISSERTATION.....	55
SCIENTIFIC PUBLICATIONS ON THE TOPIC OF THE DISSERTATION.....	57
DECLARATION OF SCIENTIFIC ETHICS.....	58

INTRODUCTION

The Crime, as a complex socio-legal phenomenon, represents one of the most significant challenges facing modern societies. Its complexity is reflected not only in its scope and direct implications but also in how it affects the social fabric, sense of personal security, and the economic and political stability of contemporary societies. The current research focuses on the complex relationship between Ethiopian Israeli youth aged 14-18 and the Israel Police, emphasizing the implications of these relations on their identity development and integration into Israeli society.

The historical development of crime perception reflects a transition from primitive conceptions, which viewed crime as a violation of social and religious taboos, to complex perspectives incorporating legal, social, and psychological aspects. In ancient Egypt, the concept of Ma'at - the principle of cosmic order and social justice - created an intricate hierarchy of offenses. In Mesopotamia, Hammurabi's Code represented a breakthrough in attempting to create a structured system of offense definition and organized social response. The ancient Greeks, particularly Plato and Aristotle, expanded the understanding of crime as a phenomenon reflecting deeper social imbalances.

Roman law presented a revolutionary conception by creating a clear distinction between Public Law (Jus Publicum) and Private Law (Jus Privatum). This innovation changed how crime was perceived - from merely harming a private individual to violating the public interest. This understanding particularly resonates in analyzing how specific cases of confrontations between police officers and Ethiopian Israeli youth reflect and shape the relationships between the entire community and law enforcement system.

The transition to the modern era brought fundamental changes in the perception of crime. The development of the modern nation-state in the 17th and 18th centuries created a new framework for understanding crime as an offense against state sovereignty and

the social order it represents. Enlightenment brought new conceptions of justice and punishment. Thinkers like Cesare Beccaria and Charles-Louis de Montesquieu contributed to developing a more rational approach to punishment, based on principles of proportionality and deterrence rather than revenge.

The 19th century brought the beginning of scientific crime research. Cesare Lombroso, considered the father of modern criminology, developed the theory of the "born criminal." His student, Enrico Ferri, expanded the analysis in a more social direction, emphasizing the importance of environmental factors in developing criminal behavior.

Emile Durkheim laid the foundations for the modern sociological understanding of crime. His revolutionary perception saw crime as a "normal" phenomenon existing in every society, serving important social functions. Durkheim developed the concept of anomie, describing a state of social norm erosion leading to increased criminal behavior.

Robert Merton expanded Durkheim's concept of anomie by developing strain theory. Merton argued that the gap between accepted social goals and the lack of legitimate means to achieve them leads to crime. This theory was revolutionary in directly linking social structure to criminal behavior.

In the first half of the twentieth century, a deeper psychological understanding of criminal behavior developed. Sigmund Freud's contribution was significant in understanding the psychological origins of criminal behavior. August Aichhorn, a pioneer in using the psychoanalytic approach to treat young offenders, developed therapeutic models that profoundly influenced the field of offender rehabilitation.

The State of Israel represents a unique case study in dealing with crime challenges in a multicultural society, where the transition from British colonial police to democratic state police required fundamental changes in role perception. Since its establishment in 1948, the state has faced unique challenges in law enforcement, stemming from a complex combination of factors: mass immigration

waves, inter-ethnic tensions, security issues, and a complex relationship with the Arab minority. The development of Israel's legal and police systems reflects the ongoing effort to create a modern law enforcement system capable of dealing with this unique multicultural reality while maintaining democratic values and the rule of law.

The dynamics of Israeli society, combining immigrants from dozens of countries alongside local minorities, created unique challenges that required creative solutions and continuous adaptations in law enforcement systems. In the state's first decade, the police dealt with an unprecedented wave of immigration of about 900,000 immigrants, which doubled the state's population. The police, inheriting the British structure and composed mainly of European immigrants, struggled to cope with the new reality. Crime developed in transit camps and poverty neighborhoods against the background of economic and social distress. The police, culturally and professionally unprepared, often took a rigid and insensitive approach that deepened the alienation between immigrants and the system. Police stations suffered from severe shortages of manpower, equipment, and infrastructure, and officers struggled to cope with immigrants' languages and customs.

The Wadi Salib riots in 1959 constituted a historical breaking point. The event began as a protest by Moroccan immigrants in Haifa against police discrimination and developed into widespread riots that exposed the depth of the social crisis. Following these events, the police began a gradual process of change, including recruiting officers from among immigrants and training in cultural sensitivity. However, tensions continued to simmer beneath the surface, erupting again in the early 1970s with the Black Panthers protest.

Meanwhile, the police dealt with the complex challenge of law enforcement in the Arab population under military rule (1948-1966). The period was characterized by a detailed system of movement permits and supervision, with the police serving as a central arm of the control mechanism. This dual role - of law enforcement and security supervision - created a distorted

relationship with the Arab population. The Kafr Qasim massacre in 1956, where 49 Arab citizens were killed by Border Police fire, represented a low point in these relations. The incident exposed the problematic nature of using police forces for military-style missions and led to a piercing public discussion about manifestly illegal orders.

The 1970s brought significant changes in police conduct. Special units were established to deal with terrorism, such as the Central Unit for Counterterrorism (YAMAM) and advanced intelligence units. The police began developing community policing doctrine, emphasizing closer connection with the population. Simultaneously, organized crime expanded, necessitating the establishment of special units such as the National Fraud Investigation Unit (YAHAV).

The massive immigration from the Soviet Union in the 1990s presented new challenges. About one million immigrants arrived in Israel, and while most integrated successfully, sophisticated organized crime developed. Crime organizations based on international connections engaged in human trafficking, illegal gambling, extortion, and money laundering. The police had to adapt quickly: special units were established, about 1,000 Russian-speaking officers were recruited, and international collaborations were developed to combat cross-border crime.

Simultaneously, challenges in Arab society intensified. Alarming statistical data indicated that while Arab society constitutes 20% of the population, it is involved in 60% of murder cases in the country. The traditional clan structure, social code of silence, and preference for resolving conflicts within the community created significant obstacles to law enforcement. Phenomena such as illegal weapons trading, extortion, and violence based on family disputes have become central challenges.

The judicial system developed in parallel while dealing with similar challenges. The judges, mostly Western-educated, had to balance modern legal principles with diverse cultural traditions. Precedent-setting rulings on issues of polygamy, honor killings, and

land disputes reflected the effort to create a culturally sensitive legal system. The Supreme Court played a central role in shaping relations between the state and minorities, especially in matters of security and human rights.

In recent years, challenges have intensified with the development of cybercrime, lone-wolf terrorism, and social media influence. The events of May 2021 and Operation Guardian of the Walls exposed the fragility of relations between police and the Arab population. Violent outbreaks in mixed cities presented a new challenge of maintaining order in shared spaces. The government's five-year plan to combat crime in Arab society, including a budget of billions of shekels, represents a significant attempt to address the problem systematically.

Within this complex fabric, the case of Ethiopian Jews represents a uniquely challenging chapter. The Ethiopian community maintained a glorious Jewish tradition for thousands of years while dealing with geographical isolation, religious persecution, and harsh living conditions. The yearning for Jerusalem and the aspiration to immigrate to Israel constituted a central component of their identity, seeing Israel as "Jerusalem of Gold" - an ideal place where they could finally fully realize their Judaism.

The journey to Israel involved enormous efforts and risks. Many lost their lives on the way, especially during the journey through Sudan. Nevertheless, they encountered deep absorption difficulties that undermined their self-confidence and sense of belonging. One of the most severe crises was the questioning of their Judaism. A community that lived as Jewish for generations was required to undergo an expedited conversion process, something perceived as a burning insult and injury to their dignity.

The sharp transition from a traditional rural society to modern urban reality posed a central challenge in absorbing Ethiopian immigrants. The deep cultural gap affected all aspects of life: from residing in absorption centers that became permanent and created social isolation, through difficulties in the education system that was

not prepared to deal with students' unique needs, to coping in the job market where their skills and experience were not recognized.

The Blood Affair, where it was discovered that blood donations from Ethiopian immigrants were systematically destroyed, represented another injury that symbolized discriminatory treatment towards them. The traditional family structure was undermined when children, who acquired the Hebrew language faster, became mediators between their parents and the Israeli establishment. The result was a complex identity crisis, especially among the younger generation torn between worlds.

Particularly complex were the relations with Israel Police. Unlike other immigrant groups, where cultural and social differences were the main obstacle, in the case of Ethiopian immigrants, race was added as a significant component. While the second generation of North African or Soviet Union immigrants managed to integrate into Israeli society in a way that significantly reduced friction with law enforcement authorities, Ethiopian immigrants continue to deal with discrimination and stereotypes even in the second and third generations.

This gap is especially prominent in police conduct. Ethiopian Israeli youth continue to experience over-policing and discriminatory treatment, even when they integrate into Israeli society culturally and economically. Phenomena such as frequent delays and checks, excessive use of force, and arbitrary arrests continue to be part of the daily reality of Ethiopian Israeli youth, even when they were born and raised in Israel, speak fluent Hebrew, and serve in the military.

This gap is further emphasized when comparing social mobility between different groups. While among former Soviet Union immigrants, for example, the second generation succeeded in integrating into demanded professions and key positions within the law enforcement system itself, the representation of Ethiopian immigrants in the legal and police system remains significantly low, despite targeted recruitment efforts.

This **dissertation argues** that the phenomenon of over-policing and experiences of discrimination significantly affect identity formation processes of youth from the Ethiopian community and their perception of their place in Israeli society.

The research aim

The main research objective is to deeply investigate and analyze the complex relationship between Israel Police and Ethiopian Israelis, emphasizing Ethiopian Israeli youth aged 14-18, focusing on how encounters with police affect Ethiopian Israeli youth's perception of identity and belonging, and understanding the structural and institutional factors influencing police relations with the Ethiopian community. The research examines how existing policing policy affects behavioral and crime patterns among Ethiopian Israeli youth and what strategies are most effective for improving police-community relations.

The research is based on four central theories providing a framework for understanding the studied phenomenon. Focused Policing Theory explains how concentrating policing efforts in specific geographical areas creates a vicious cycle of over-enforcement and deepening alienation between police and community. Social Labeling Theory analyzes how social labeling processes influence criminal identity development and how social responses to deviation may deepen criminal behavior. Social Strain Theory links experiences of exclusion and discrimination to criminal behavior development, emphasizing the gap between social expectations and means of fulfillment. Social Identity Theory provides a framework for understanding group identity formation processes in majority-minority relations and their impact on social behavior.

Within this overarching aim, the research pursues the following specific **objectives**:

1. To examine the nature and extent of racial bias in policing;
2. To determine whether police–Ethiopian-Israeli relations mirror broader minority–police dynamics;

3. To explore whether racism toward Ethiopian Israelis constitutes deep-rooted, structural racism;

4. To compare the experience of Black Ethiopian Jews in Israel with that of Black populations in predominantly White-majority countries;

5. To assess the broader social implications of police–Ethiopian-Israeli relations in Israeli society;

6. To analyze generational differences in the experience of policing and identity formation;

7. To examine the impact of policing on behavioral and crime patterns among Ethiopian-Israeli youth;

8. To identify effective strategies for improving police–community relations.

These objectives collectively frame a multi-layered investigation that bridges criminology, sociology, and social psychology. The research addresses a critical gap in the existing literature by offering a holistic, comparative, and context-sensitive analysis of police–minority relations in the unique Israeli setting, with particular attention to the formative age group of 14–18 and the intersection of race, immigration, identity, and institutional power.

The research methodology

The research methodology adopts an integrated approach combining quantitative and qualitative research methods to provide a comprehensive and deep picture of the studied phenomenon. The mixed approach was chosen based on the understanding that complex social phenomena such as police–minority relations require multi-dimensional examination that cannot rely on a single research approach alone.

The quantitative component of the research encompasses several parallel analytical dimensions. First, a comprehensive analysis was conducted of arrest data and investigation files from 2019–2023, enabling the identification of trends and patterns over time in law enforcement toward the Ethiopian community. Second, a statistical analysis of crime and enforcement patterns was performed, examining the overrepresentation of Ethiopian-Israeli

youth in the law enforcement system relative to their proportion in the general population. Third, attitude surveys were conducted among youth from the community, examining perceptions, experiences, and attitudes toward the police and the justice system.

The qualitative component of the research constitutes the core of the study. The research incorporated in-depth interviews with Ethiopian-Israeli youth, focus groups, field observations of police–community encounters, and in-depth analysis of police policy documents and procedures. These qualitative methods enabled the exposure of personal experiences, emotional processes, and narratives that cannot be quantified but are essential to understanding the phenomenon in its depth.

The sample comprises 33 Ethiopian-Israeli adolescents aged 14–18 from the city of Rehovot, Israel. The selection of Rehovot as the research site stems from its significant concentration of Ethiopian-origin population, alongside socio-economic complexity that reflects the challenges facing the community at the national level. The 14–18 age group was chosen because it represents a critical period in terms of behavioral pattern formation, identity consolidation, and the development of relationships with social institutions and law enforcement systems.

Given that the research population includes minors aged 14–18, stringent ethical measures were taken. Informed consent was obtained from both participants and their parents, full anonymity was guaranteed, and participants were informed of their right to discontinue their participation at any stage. The research topic, which encompasses experiences of discrimination, racism, and encounters with the police, requires particular sensitivity, and therefore a respectful and supportive approach was maintained throughout the entire data collection process.

This integrated methodology enables a comprehensive and multi-dimensional examination of the relationship between Ethiopian-Israeli youth and Israel Police, combining numerical data with life experiences, local analysis with international comparison, and theoretical framework with practical application.

The research includes an international comparative dimension that compares the Israeli case with similar cases worldwide of police relations with immigrant communities and ethnic minorities. Cases from the United States, Australia, and Canada were examined, where unique programs have been developed to improve police–minority relations. This analysis enables learning from the experience of other countries and identifying successful strategies for dealing with similar challenges.

The research's central importance stems from the significant gap in research literature regarding police-minority relations in the unique Israeli context. While there are many studies dealing with police-minority relations in various countries worldwide, the case of the Ethiopian community in Israel presents unique complexity requiring deep research attention. This uniqueness stems from the rare combination of the Ethiopian community being a Jewish immigrant community, dealing with immigration and integration challenges, while being a minority group encountering racial discrimination.

The research framework

The work consists of three main chapters. The first chapter deals with crime as a socio-legal phenomenon and provides a broad theoretical framework for understanding crime, including legal definitions, central theories, measurement methods, and crime prevention models, while addressing globalization's impact on contemporary crime patterns. The second chapter analyzes the contemporary dimensions and spatial patterns of crime in Israel, focusing on the development of the criminal justice system in Israel and contemporary crime patterns between 2019-2023 with special emphasis on crime in marginalized and vulnerable communities. The third chapter focuses on the Ethiopian community in Israel and examines the immigration and absorption experience of Ethiopian Jews, addressing issues of cultural identity, socialization processes, and community-police relations, including analysis of crime patterns in the community and strategies for its prevention.

The research hypotheses

The research posits several central hypotheses arguing that experiences of discrimination and over-policing negatively affect Ethiopian Israeli youth's sense of social belonging and contribute to the development of anti-establishment attitudes and criminal behavior, and that there is a direct connection between policing policy toward the Ethiopian community and trust levels in law enforcement and crime rates among youth. The research also hypothesizes that intervention programs combining cultural sensitivity and community cooperation lead to significant improvement in police-community relations and reduction in crime rates.

Initial findings indicate significant trends, including substantial overrepresentation of Ethiopian Israeli youth in the law enforcement system, especially among ages 14-18, a significant correlation between experiences of discrimination and racism and the development of anti-establishment attitudes among minors, youth, and adults.

The research emphasizes the importance of comprehensive reform in policing policy, including police training in cultural sensitivity, increasing diversity in police, and developing trust-building programs. Simultaneously, social-economic programs are required for community youth, including education and enrichment programs, employment opportunities, and community activities, as well as developing dialogue mechanisms and cooperation between police and community.

It is important to emphasize that the research does not merely describe the existing situation but aims to offer practical and effective solutions for improving the situation. The practical recommendations offered in the research are based on deep understanding of the social and cultural complexity of the issue and comprehensive analysis of factors affecting police relations with the Ethiopian community.

The research emphasizes the importance of addressing the identity and cultural dimension in understanding police-community

relations and developing strategies for dealing with crime among Ethiopian Israeli youth. This understanding is essential for developing effective policy that will deal not only with symptoms of criminal behavior but also with the social and cultural root causes feeding it.

Ultimately, the research offers an innovative approach to understanding the complex relationship between social exclusion processes, group identity development, and crime patterns. Only deep understanding of this complexity will lead to developing effective solutions and meaningful change in the existing situation. Success in dealing with crime challenges depends on the ability to create meaningful change in social, economic, and cultural conditions while giving special attention to the unique needs of Ethiopian Israeli youth in adolescence.

Special attention in the research is given to the significant role law enforcement plays in shaping Ethiopian Israeli youth's self-perception and identity. Daily encounters with police and how they are conducted profoundly affect these young people's sense of belonging and capability, shaping their relationship with state institutions in general. Previous research indicates that negative experiences with police during adolescence can influence the development of criminal behavior patterns and hostile attitudes toward law enforcement systems.

Another central issue the research addresses is the influence of family and community dynamics on youth relations with police. The transition to Israel created a deep crisis in the traditional family structure, where children who quickly acquired the new language and cultural codes became mediators between their parents and the system. This situation created role reversal in the family and weakened parental authority, affecting their ability to provide support and guidance to their children in dealing with integration challenges in Israeli society.

The research also examines the role of mediating factors such as the education system, social workers, and community leaders in shaping relations between youth and police. Initial findings indicate

the importance of these factors in building bridges and mediating conflicts, but also the need to strengthen and empower their role. Early and preventive intervention through these factors may significantly reduce the risk of developing criminal behavior patterns.

Another significant contribution of the research is presenting a comparative perspective examining the Israeli case against similar cases worldwide of police relations with immigrant communities and ethnic minorities. This analysis enables learning from other countries' experiences and identifying successful strategies for dealing with similar challenges. Cases from the United States, Australia, and Canada, where unique programs were developed to improve police-minority relations, are particularly examined.

In the practical aspect, the research offers a detailed framework for evaluating the effectiveness of various intervention programs and develops tools for measuring their success. This comes from understanding that only through systematic measurement and evaluation can we identify which strategies work, and which require change or adjustment. The research also emphasizes the importance of long-term monitoring of various programs' impact and the need for flexibility and constant ability to adapt to the community's changing needs.

In conclusion, this research offers a significant contribution to understanding the complex relationships between Ethiopian Israeli youth and Israel Police and developing effective ways to improve these relations. Through combining deep theoretical analysis, comprehensive empirical research, and practical recommendations, the research provides essential tools for dealing with one of the significant challenges facing Israeli society. The aspiration is that the research findings and recommendations will contribute not only to better understanding of the issue but also to creating meaningful change in the field that will lead to improvement in police relations with the Ethiopian community and reduction in crime rates among youth.

Chapter 1

CRIME AS A SOCIO-LEGAL PHENOMENON

1. Crime: legal definition, meaning, and general characteristics

This chapter explains crime as a complex social and legal issue that modern societies must constantly deal with. It shows that crime is not just breaking the law — it is shaped by many social, economic, psychological, and cultural factors, which makes understanding it complicated.

First, the chapter reviews how crime is defined, both legally and conceptually, and how these definitions have changed throughout history. Different societies define crime differently based on their values, morals, and the balance they want between keeping order and protecting individual rights.

The chapter then explores major theories of crime. It moves from old ideas that blamed crime on biology or single causes to modern theories that look at the interaction between a person and their environment. This shows that criminal behavior comes from many combined influences.

Next, it discusses the types of crime, including traditional offenses and newly emerging crimes in the digital and globalized world. It explains that understanding crime types requires both legal categories and social context.

A major part of the chapter focuses on how crime is measured. Measuring crime is difficult because not all crimes are reported. The chapter compares methods like police statistics, victim surveys, and self-report studies, explaining the strengths and weaknesses of each.

1.1. Historical Development and Basic Definitions

This chapter traces the historical evolution of the concept and legal definition of crime from ancient civilizations to the modern technological era. It demonstrates that crime is not a fixed or universal idea but a socio-legal construct shaped by religion, culture,

philosophy, political structures, and technological change. Early societies linked crime to violations of cosmic and social order, while ancient legal systems – such as those of Egypt, Mesopotamia, Greece, Rome, China, India, Jewish law, and Islamic law – developed increasingly complex frameworks distinguishing types of offenses, forms of responsibility, and methods of punishment.

With the rise of medieval and early modern thought, intent and moral guilt became central to criminal liability, culminating in the foundational principles of *actus reus* and *mens rea*. Enlightenment thinkers introduced ideas of proportionality, deterrence, human rights, and the separation of powers, shaping modern criminal law.

1.1.1. Contemporary Legal Definition of Crime

This section outlines the modern legal definition of crime as an act or omission that violates criminal law and is punishable by the state. It emphasizes the principle of legality—*nullum crimen sine lege*—which ensures that only acts explicitly defined by law at the time they are committed can be prosecuted. The definition of crime is shown to be dynamic, varying between societies and evolving over time in response to changing social values.

1.1.1.1. Meanings and Characteristics of Crime: A Multi-dimensional Perspective

This section analyzes crime as a complex and multi-layered social phenomenon that extends beyond its legal definition. It highlights crime's multi-dimensional nature, shaped by the interplay of psychological, social, economic, cultural, and environmental factors. Drawing on Wikström's situational action theory, the text emphasizes that criminal behavior arises from the interaction between individual tendencies and the environments in which decisions are made.

The discussion explores how psychological traits—such as self-control, impulsivity, and risk perception—interact with social structures, peer influences, family dynamics, and community

conditions. Economic inequality, poverty, and limited employment opportunities are portrayed as significant risk factors, while cultural norms shape what societies consider deviant or criminal.

1.1.1.2. Meanings and Characteristics of Crime: A Multi-dimensional Analysis

This section presents crime as a multi-layered social phenomenon resulting from the dynamic interplay of personal characteristics, environmental conditions, and broader social, economic, and cultural structures. It emphasizes that criminal behavior cannot be traced to a single cause but emerges from the accumulation and interaction of multiple risk factors. The text uses key criminological theories to illustrate these processes: Strain Theory highlights how structural inequality and blocked opportunities create psychological stress that may lead individuals to adopt criminal coping strategies, while Moffitt's developmental taxonomy distinguishes between adolescence-limited and life-course-persistent antisocial behavior shaped by neuropsychological traits and environmental influences.

1.1.1.3. The Impact of Crime on Society and Social Order

This section examines crime as both a legal violation and a deeper breach of shared social norms and moral values. Beyond harming individual victims, crime disrupts public order, weakens community cohesion, and threatens overall social stability. It elevates fear of crime, which in turn erodes trust in legal institutions and prompts behavioral changes such as social withdrawal and heightened suspicion.

1.1.1.4. The Implications of Crime on Politics and Centers of Power and Control

This section examines how crime functions not only as a legal and social issue but also as a political instrument shaping power dynamics and governance. The discourse surrounding crime—particularly violent, drug-related, or minority-associated offenses—

can create public fear, enabling politicians and authorities to justify stringent enforcement measures, expand surveillance, and strengthen mechanisms of social control. Termed the “politics of fear,” this process legitimizes state intervention while often disproportionately targeting vulnerable populations and reinforcing social inequality.

1.1.1.5. The Economic Implications of Crime

This section examines the substantial economic consequences of crime, highlighting both direct and indirect costs at individual, community, and national levels. Direct costs include property damage, theft, enforcement, judicial processes, and incarceration, which place heavy burdens on public budgets and limit resources for essential social services. Indirect costs affect labor productivity, deter investment, depress property values, and hinder economic development, particularly in high-crime areas.

1.1.1.6. The Implications of Crime on Victims

Crime has profound and multifaceted impacts on victims, extending beyond physical harm to encompass psychological, emotional, social, and economic consequences. Victims frequently experience trauma, anxiety, depression, and post-traumatic stress, which can impair daily functioning, social relationships, and community engagement. Economic repercussions, including medical expenses, property loss, and lost work capacity, further exacerbate victims’ hardships. These effects often ripple through families and communities, reducing social cohesion, trust, and collective security. Vulnerable populations may face intensified challenges due to limited access to support services or perceived injustice.

1.1.1.7. Interrelations Between Crime and Technological Development

Technological advancements in the twenty-first century have fundamentally transformed crime, creating new opportunities for criminal activity and altering enforcement challenges. The rise of cybercrime, the Dark Web, cryptocurrencies, and sophisticated AI

tools has enabled criminals to operate anonymously and conduct complex offenses, including fraud, network breaches, and identity forgery.

1.1.1.8. Cultural Implications of Crime

Crime plays a central role in shaping cultural norms, values, and societal perceptions of morality and deviance. Beyond its legal dimension, criminalization reflects a society's consensus on acceptable behavior and reinforces cultural boundaries through enforcement and punishment. Public discourse and media representations of crime influence perceptions of certain social groups, often deepening stereotypes, social exclusion, and fear of public spaces.

1.1.1.9. Crime: Variations Across Time and Space

Crime is a dynamic and context-dependent phenomenon, varying across historical periods, geographic regions, and social environments. Its prevalence, forms, and societal responses are influenced by economic, social, cultural, and technological changes. Historical trends, such as the long-term decline in lethal violence in Western Europe, illustrate how state formation, centralized justice systems, and evolving cultural norms reduce violent crime. Economic conditions, including recessions and poverty, increase property and financial crimes, while globalization and technological advances facilitate transnational crimes such as cybercrime and human trafficking. Geographic variations in crime reflect factors such as poverty, ethnic diversity, population turnover, and social cohesion, which shape local norms and tolerance for criminal behavior.

1.2. Theories and Causes of Crime

1.2.1. Development of Sociological-Criminological Theories

The evolution of criminological theories reflects a transition from early deterministic models emphasizing biological traits to

multidimensional frameworks integrating social, psychological, environmental, and technological factors. Cesare Lombroso's pioneering "born criminal" theory marked the foundation of scientific criminology, linking physical traits to criminality, while Enrico Ferri expanded this perspective to include social and environmental influences. Émile Durkheim contributed a sociological lens, conceptualizing crime as a normal social phenomenon and introducing the notion of anomie to explain crime as a product of weakened societal norms.

1.2.2. Factors Influencing Criminal Behavior

This chapter provides a comprehensive overview of the development of criminological theories and the factors influencing criminal behavior. It traces the evolution of crime theories from early deterministic approaches, such as Lombroso's biological model of the "born criminal," to multidimensional perspectives integrating social, psychological, and environmental factors. Key contributions include Ferri's social considerations, Durkheim's concept of anomie, Sutherland's differential association theory, and modern approaches such as Social Control Theory, Labeling Theory, Rational Choice Theory, Routine Activity Theory, and Collective Efficacy Theory.

1.3. Types of Criminal Offenses

This section examines the classification of criminal offenses, emphasizing their multidimensional nature in legal and sociological contexts. Offenses are categorized according to three main criteria: the nature of harm caused, the offender's intent, and the violated social values.

1.3.1. Crimes Against Persons

Offenses against persons represent a primary category in criminal law, encompassing crimes that directly threaten or harm bodily integrity, mental well-being, or personal liberty. This category includes murder, manslaughter, assault, sexual offenses, kidnapping, and domestic violence, with each offense reflecting the severity of

violation against fundamental human rights such as life, autonomy, and dignity. Recent legal developments recognize new forms of offenses, including cyber harassment and stalking, reflecting the need to address harm in digital spaces. Beyond affecting direct victims, these crimes have secondary consequences on families, communities, and societal perceptions of safety.

1.3.2. Property Crimes

Property offenses are a key category in criminal law, encompassing crimes that violate individuals' rights to possessions and economic stability. These offenses include theft, burglary, robbery, fraud, and increasingly, sophisticated economic and cybercrimes. Beyond immediate financial loss, property crimes impact victims psychologically, undermining their sense of security, personal space, and trust in community and societal institutions.

1.3.3. Offenses Against State and Public Order

Offenses against the state and public order encompass actions that threaten national stability, political structures, and societal functioning. This category includes treason, terrorism, espionage, sedition, and public order offenses such as riots and disturbances. These crimes pose unique challenges due to their potential to undermine state sovereignty, public trust, and social cohesion, often requiring severe legal responses. Modern developments, including cyber attacks, international terrorism, and foreign interference, further complicate enforcement and prevention, demanding international cooperation and updated legal frameworks.

1.3.4. Regulatory Offenses

Regulatory offenses, also known as public welfare offenses, focus on protecting essential public interests such as health, safety, environmental quality, and public order. Unlike traditional crimes, these offenses operate primarily under strict liability, emphasizing adherence to regulations rather than proving criminal intent.

Examples include environmental violations, workplace health and safety breaches, food safety offenses, and traffic violations.

1.3.5. Cybercrime and Technological Offenses

Cybercrime and technological offenses constitute a rapidly evolving domain of criminal law, driven by digital innovation and the global reach of the Internet. These offenses exploit characteristics such as speed, convenience, and anonymity, encompassing computer intrusions, data theft, online fraud, cyber harassment, illegal content distribution, child exploitation, and cyber terrorism.

1.3.6. Economic Crime

Economic crime, commonly referred to as white-collar crime, encompasses offenses committed by business professionals, executives, or officials, primarily motivated by illicit financial gain. These crimes are characterized by careful planning, sophisticated methods, and exploitation of professional positions, often occurring without physical violence but causing extensive financial and social harm. Key types include money laundering, tax offenses, banking fraud, and corporate fraud, all of which undermine economic stability, public trust in financial institutions, and confidence in governance systems.

1.3.7. Drug Offenses

Drug offenses encompass a broad spectrum of illegal activities involving psychoactive substances, including possession for personal use, trafficking, distribution, and illegal manufacturing. These offenses have far-reaching social, economic, and public health impacts, as drug use and trade often contribute to addiction, family disruption, violent crime, and organized criminal activity. Addiction to drugs can cause severe physical and cognitive harm to users, while also imposing emotional and economic burdens on families and society.

1.3.8. Moral Offenses

Moral offenses encompass actions perceived to undermine public morality and social values, including prostitution, illegal pornography distribution, and unauthorized gambling. Often considered "victimless crimes," these offenses do not involve direct harm to others but are socially viewed as potentially damaging to the moral fabric and public order. Legal approaches to moral offenses vary, reflecting tensions between protecting public morality and respecting individual freedoms.

1.3.9. Juvenile Offenses

Juvenile offenses involve illegal acts committed by young people aged 12–18 and are characterized by their connection to developmental, social, and psychological factors. Unlike adult crimes, these offenses often reflect identity formation, rebellion, or situational influences rather than deliberate criminal intent. Legal systems typically emphasize rehabilitation, prevention, and social reintegration, rather than punitive measures, recognizing that early intervention can reduce recidivism and support positive development. Rehabilitation strategies include education, social skill development, psychological support, and community integration, while serious offenses require a careful balance between protecting public safety and addressing the minor's developmental needs.

1.3.10. Offenses Against Animals

Offenses against animals encompass acts that cause physical, psychological, or ecological harm, including abuse, neglect, illegal hunting, and violations of laws protecting endangered species. These offenses reflect growing societal concern for animal welfare and rights, leading to increased legal recognition and stricter penalties in many countries. Animal abuse and neglect not only harm individual animals but are also linked to broader patterns of violence, highlighting the social importance of early identification and intervention.

1.3.11. Public Health Offenses

Public health offenses are violations aimed at safeguarding the health and safety of the population, particularly during emergencies such as pandemics. These offenses include non-compliance with health guidelines, mandatory vaccinations, isolation or quarantine rules, and the production or distribution of hazardous or expired products. Such violations pose risks to large populations simultaneously, making enforcement and legal responses critical for disease prevention and public safety. The COVID-19 pandemic highlighted the relevance of these offenses, with common violations including lockdown breaches, refusal to vaccinate, and disregard for mask mandates.

1.4. The Globalization of Crime: A Complex Phenomenon in the 21st Century

Globalization has profoundly reshaped crime, enabling criminal organizations to operate across national borders and form sophisticated international networks. Advances in communication, transportation, and financial systems have allowed these organizations to coordinate activities such as drug trafficking, human trafficking, money laundering, cybercrime, and environmental crime on a global scale.

1.4.1. Historical Development of Global Crime

The historical evolution of globalized crime illustrates a trajectory from localized, hierarchical criminal activity to complex, transnational networks exploiting technological, financial, and geopolitical developments. In the 1980s, international crime focused primarily on drug trafficking and traditional smuggling, with organizations operating within defined territorial bases. The 1990s saw significant expansion due to global communication networks, border liberalization, and economic transitions, enabling criminal groups to penetrate legitimate financial systems and diversify activities.

1.4.2. Common Areas in Global Crime

1.4.2.1. Drug Trafficking

The international drug trade illustrates the transformative effects of globalization on organized crime. Modern drug cartels operate as multinational corporations, combining traditional smuggling methods with advanced technological tools such as drones, encrypted communications, and Dark Web platforms to manage global distribution networks. The globalization of drug markets has expanded operations beyond local or regional territories, exemplified by Mexican cartels extending into Europe, Asia, and Oceania. Sophisticated financial integration, including cash smuggling, cryptocurrencies, and digital payment systems, facilitates large-scale money laundering and enhances operational resilience.

1.4.2.2. Human Trafficking

Human trafficking is a critical and growing dimension of transnational organized crime, exploiting global economic disparities and gaps in international enforcement. Millions of people, predominantly women and children from developing countries, are trafficked annually for forced labor, sexual exploitation, and organ trafficking, generating profits in the tens of billions of dollars. Trafficking networks have professionalized and specialized, operating like multinational corporations with distinct roles for recruiters, intermediaries, financial facilitators, and field operatives.

1.4.2.3. Economic Crimes

Global crime imposes profound and multifaceted economic consequences, extending far beyond direct losses to victims. Organized criminal activity disrupts legitimate markets, distorts competition, undermines financial stability, and imposes substantial indirect costs such as increased security spending, higher insurance premiums, and lost business opportunities. The global financial system is particularly vulnerable, as illicit funds infiltrate legitimate markets, generating systemic risk, distorting exchange rates, and contributing to tax revenue losses, particularly in developing

countries. Money laundering has become increasingly sophisticated, exploiting international financial systems, shell companies, tax havens, cryptocurrencies, decentralized finance platforms, and shadow banking networks.

1.4.2.4. International Terrorism

Globalization has transformed international terrorism, enabling terrorist organizations to operate across borders with global recruitment, financing, and operational capabilities. Modern terror networks increasingly adopt decentralized structures, functioning as flexible social networks of loosely connected cells rather than rigid hierarchies. The digital realm plays a central role, with online platforms, social networks, encrypted communication, and cryptocurrencies facilitating propaganda, recruitment, training, and planning. The rise of lone-wolf terrorism, fueled by online radicalization, presents additional detection challenges. Globalization has also intensified the convergence of terrorism, organized crime, and violent conflict.

1.4.2.5. Cybercrime

The globalization of cybercrime represents a critical and evolving challenge for international security and law enforcement. The borderless and anonymous nature of the digital space allows cybercriminals to operate across countries, targeting victims globally. Cybercrime now constitutes a multi-billion-dollar industry encompassing online fraud, digital identity theft, ransomware, and attacks on critical infrastructure. Advanced technologies, including artificial intelligence and machine learning, have produced more adaptive and sophisticated attacks capable of evading traditional defense systems. The emergence of a "Cybercrime-as-a-Service" model has further expanded the reach of cybercriminal activity by making sophisticated tools and attack services accessible to smaller actors.

1.4.2.6. Environmental Crime

Global environmental crime poses a growing threat to worldwide ecological systems. Johnson notes that illegal wildlife trade, illegal logging, and unregulated fishing cause irreversible environmental damage and endanger many species with extinction. The scope of environmental crime is estimated at tens of billions of dollars annually, with international criminal networks exploiting the growing demand for exotic products and rare raw materials. One of the most concerning phenomena is the impact of global crime on developing countries. These countries suffer disproportionately from the consequences of international crime.

1.4.3. Enforcement Challenges

Enforcement of global crime in the twenty-first century presents unprecedented challenges for justice systems worldwide. Globalization and rapid technological development have blurred traditional boundaries of sovereignty, jurisdiction, and legal responsibility, particularly in cyberspace, where perpetrators, victims, and evidence may be dispersed across multiple countries. Digital sovereignty, advanced encryption, cryptocurrencies, and artificial intelligence complicate investigations, money laundering detection, and ethical law enforcement. Balancing security needs with human rights, privacy, and civil liberties is critical, especially given widespread surveillance technologies and cross-border data sharing. Law enforcement faces persistent gaps between criminals' technological expertise and authorities' capabilities, requiring continuous investment in workforce training, technological tools, and cooperation with private sector platforms.

1.5. Crime Measurement and Assessment

The accurate measurement and assessment of crime are essential for understanding the nature and scope of criminal activity, developing effective prevention strategies, and evaluating criminal justice system performance. However, crime measurement poses

significant challenges due to the covert nature of much criminal activity and the complexity of data collection and interpretation.

1.5.1. Official Crime Statistics

Statistical biases further challenge the reliability of crime data, as some population groups may be disproportionately represented or overlooked due to unequal reporting tendencies, differing access to police services, or unequal enforcement across communities.

1.5.2. Victimization Surveys

Victimization surveys serve as a key methodological tool that complements official crime statistics by directly collecting data on individuals' experiences with crime, regardless of whether incidents were reported to police. This approach allows researchers to reveal the "dark figure" of crime and gain access to information that official data often cannot capture. As Hope (2005) notes, these surveys provide valuable insights into unreported offenses, demographic patterns of victimization, and public perceptions of crime and law enforcement.

1.5.3. Self-Report Studies

This sub-chapter examines self-report studies as a central research method in criminology, emphasizing their role in uncovering criminal behavior that remains unrecorded in official law enforcement data. By allowing individuals to directly report on their own involvement in illegal activities, self-report studies offer valuable insight into the hidden or unobserved aspects of crime. As noted by Junger-Tas and Marshall (1999), such studies significantly enhance understanding of nature and frequency of criminal behavior, particularly among youth, while shedding light on the broader "dark figure" of crime. The chapter highlights the advantages of this methodology, including its ability to reveal offender characteristics, identify risk factors, and support empirical evaluation of criminological theories.

1.5.4. New Approaches and Technologies in Crime Measurement

This section explores the emergence of advanced technologies that are reshaping crime measurement, analysis, and prediction. Tools such as big data analytics and predictive systems like PredPol allow researchers and law enforcement to identify crime patterns and anticipate high-risk areas, improving resource allocation. Geographic Information Systems (GIS) and platforms such as CompStat support real-time crime mapping and environmental analysis, while social network analysis enhances understanding of organized crime structures through mapping relationships and communication chains. Artificial intelligence, machine learning, and systems like IBM Watson for Law Enforcement expand investigative capabilities by processing vast datasets and detecting complex patterns. Additionally, the Internet of Things (IoT) introduces real-time monitoring tools including smart sensors and facial recognition systems that contribute to surveillance and rapid response.

1.6. Crime Prevention: Development, Theories, and Practical Approaches

This section provides a comprehensive overview of the evolution of crime prevention, tracing its development from early preventive policing to contemporary, data-driven and interdisciplinary models. Beginning with Sir Robert Peel's 19th-century principles of preventive policing, crime prevention gradually expanded beyond law enforcement to include social, environmental, and developmental interventions. Landmark studies such as Shaw and McKay's ecological research, Cohen and Felson's Routine Activity Theory, and Clarke's situational prevention framework demonstrated the influence of environmental design, daily routines, and opportunity structures on crime.

Chapter 1 Summary

Chapter 1 presents crime as a dynamic and evolving social phenomenon shaped by historical, cultural, and technological transformations. It traces the progression from early religious perceptions of crime as a violation of divine order, through centuries of retributive punishment, toward the modern view of crime as a breach of social contract—an understanding that ultimately supported the emergence of formal justice systems grounded in legality and human rights.

The chapter outlines the development of criminological theory, moving from biologically deterministic models to multidisciplinary explanations integrating psychological, sociological, and economic factors. Crime is shown to manifest in diverse forms, each influenced by different motivations: violent crime driven by psychological and cultural elements, property crime shaped by opportunity and material needs, and white-collar crime rooted in abuse of power and trust. The rise of cybercrime and transnational criminal networks further reflects how globalization and digitalization transform offending patterns, demanding technological innovation and cross-border cooperation.

Chapter 2

CONTEMPORARY DIMENSIONS AND SPATIAL PATTERNS OF CRIME IN ISRAEL

Chapter 2 explores the development, structure, and present-day challenges of the criminal justice system in Israel, emphasizing the ways in which historical, social, and technological forces have shaped crime patterns and law-enforcement strategies. Rooted in a hybrid legal tradition influenced by Ottoman, British, and Mandatory law, the Israeli system evolved through decades of demographic and political transformation. The formative years of the state—marked by large immigration waves in the 1950s and 1960s—introduced

issues of integration, economic hardship, and cultural diversity, laying the foundation for a multicultural orientation in policing.

2.1. Development of Crime and Law Enforcement System in Israel: A Socio-Historical Perspective

2.1.1. Historical Background: The Influence of British Mandatory Law

This section explores the formative impact of British and Mandatory law on the development of Israel's criminal justice system. It traces the transition from Ottoman governance to British administration, emphasizing how the Mandate introduced modern legal concepts, statutory codification, and institutional structures that continued after statehood. A central legacy of this period was the 1936 Criminal Law Ordinance, which shaped Israeli criminal law for decades—particularly through its English-based definition of murder and the principle of *malice aforethought*. The chapter further discusses the adoption of core legal doctrines such as binding precedent (*stare decisis*) and the adversarial model of criminal procedure, reflected in rights such as the right to silence and mandatory cautions during interrogation.

2.1.2. Development of Criminal Legislation Since State Establishment

This section surveys the evolution of Israeli criminal legislation from 1948 to the present, emphasizing its unique progression shaped by security needs, ideological tensions, and ongoing legal reform. In the early years of statehood, Israel largely retained British Mandatory law to preserve stability, most notably the Defense (Emergency) Regulations of 1945, which equipped authorities with broad security powers but generated significant criticism regarding their compatibility with democratic principles. Over time, Israel gradually moved away from mandatory frameworks and developed an independent legal identity through new legislation and evolving jurisprudence.

2.1.3. Comparison with Criminal Justice Systems in Other Countries

This section examines the development of Israel's criminal justice system in a comparative international context, identifying points of convergence with global legal trends alongside areas of clear divergence. Like many Western democracies, Israel has increasingly strengthened defendants' rights, paralleling developments such as the Canadian Charter of Rights and Freedoms and Germany's constitutional jurisprudence.

2.2. Development of Israel Police Parallel to Crime Patterns and Trends

2.2.1. Development of Law Enforcement in Palestine Under British Rule (1917-1948)

The British Mandate period (1917–1948) was pivotal in shaping law enforcement in Palestine, laying the foundations for the modern Israeli police system. Initially administered under a temporary military government, local policing structures were preserved until the establishment of the Palestine Police Force in 1920, modeled on the British civil police system but adapted to local conditions. The force combined British officers in leadership roles with Jewish and Arab officers in operational positions, and included specialized units such as the Gendarmerie, Jewish Settlement Police (Notrim), and the Police Mobile Force.

2.2.2. The First Decades After State Establishment

Preparations for establishing the Israel Police began before the end of the British Mandate, with the Jewish Agency forming a "Formation Team" led by Golda Meyerson (Meir) and Yehezkel Sahar. The team studied the Mandate police and designed an organizational plan. Following the state's declaration on May 14, 1948, the Israel Police officially began operations, initially as a

division within the IDF General Staff due to resource constraints. Yehezkel Sahar was appointed the first Inspector General.

2.2.3. Development of Law Enforcement in the 80s-90s

The period from 1970 to 1990 was marked by significant changes and complex challenges for the Israel Police. The force faced a growing range of threats, including heightened terrorism, security challenges, evolving crime patterns, and the rise of organized crime, while also managing public order amid rapid social and economic transformations. Israel's population grew from approximately 3 million to 4.5 million during these two decades, fueled by natural growth and large immigration waves, particularly from the former Soviet Union and Ethiopia.

2.2.4. Development of Law Enforcement: Immigration and Globalization Challenges (1990-2010)

The period between 1990 and 2010 was marked by profound transformations for Israeli society and the Israel Police, driven by demographic, social, economic, technological, and security changes. Central to this era were massive waves of immigration, particularly from the former Soviet Union and Ethiopia, which collectively added over one million new residents to Israel by 2010. These demographic shifts reshaped communities, created diverse social needs, and led to new crime patterns.

This complex reality led to increased dropout rates from educational frameworks among some immigrant youth. Feelings of alienation, lack of belonging, and difficulties in integrating into Israeli society drove some young people toward criminal activity, primarily involving property crimes and violence.

2.2.5. Development of Law Enforcement: Immigration and Globalization Challenges (1990-2010)

Over the last decade, the Israel Police has faced unprecedented and multifaceted challenges in security, crime, and technology, requiring substantial organizational adaptation. Major security events,

including Operations "Protective Edge" (2014), "Guardian of the Walls" (2021), and the October 2023 crises, forced the police to balance routine crime management with urgent security demands, often under severe manpower constraints. These events, combined with societal changes, influenced crime patterns, including increases in private-space violence, property crime in evacuated areas, and surges in firearm license applications.

2.3. Recorded Crimes and Their Resolution During 2018-2022

Between 2018 and 2022, crime trends in Israel exhibited a nuanced pattern, reflecting broader social, technological, and economic changes. Overall, criminal cases opened decreased by 5.1%, and the crime rate per thousand residents fell from 35.3 to 31.3, continuing a cumulative decline of 28.3% since 2013. However, this general improvement masks significant increases in certain offenses: crimes against persons rose by 43.4%, security offenses by 18.1%, and sex offenses by 14.7%. These increases highlight emerging challenges in personal security, terrorist threats, and sexual violence, while the nearly 50% decline in moral offenses likely reflects shifts in enforcement priorities rather than an actual reduction in occurrence. The data emphasizes the importance of a differentiated approach to crime prevention and enforcement, requiring continuous analysis and adaptation of police strategies to target areas with rising trends effectively.

2.4. Mapping of Minority Groups in Israel and Their Characteristics

Israel, established in 1948, represents a fascinating and dynamic mosaic of ethnic, religious, and cultural groups. Israel's uniqueness stems not only from its diverse populations but also from its central role as an immigrant-absorbing state. Since its establishment, Israel has absorbed significant waves of immigration from a wide range of countries, from Holocaust survivors from Europe, through Jews from Arab countries and the Middle East, to

immigrants from the former Soviet Union and Ethiopia in recent decades.

2.4.1. Immigrant Crime

Immigrant crime in Israel reflects the complex interplay between immigration, absorption, and integration challenges. Historically, waves of immigration—from North Africa and Eastern Europe in the 1950s–1960s to the former Soviet Union and Ethiopia in the 1990s–2000s—have been associated with distinct crime patterns shaped by socio-economic hardship, cultural gaps, and adaptation difficulties. Immigrant youth are particularly vulnerable, facing risks related to language barriers, cultural dissonance, identity struggles, and weakened family structures, leading to higher involvement in property crimes, drug offenses, and group delinquency compared to the general population.

2.4.2. Crime in the Arab Sector

Crime in Arab society in Israel is shaped by a complex interplay of social, economic, and cultural factors. Historically, Arab communities were predominantly rural, with low crime rates; however, rapid urbanization, exposure to modern values, and increased education have created tensions between traditional social frameworks and contemporary norms. These tensions are particularly evident among youth, who often experience alienation, discrimination, and frustration, increasing their risk of involvement in criminal behavior. Socioeconomic disparities, including high poverty rates, low female labor force participation, and limited access to social services, further exacerbate these challenges.

2.4.3. Foreign Crime

Migrant workers and asylum seekers in Israel constitute a unique group within the state's social and criminal landscape. According to the Population and Immigration Authority data, as of 2023, approximately 215,000 migrant workers and asylum seekers resided in Israel, representing about 2.3% of the total population

(Population and Immigration Authority, 2023, p. 15). This group faces unique challenges stemming from their legal status, economic situation, and cultural differences, which directly influence crime patterns.

The data demonstrates a consistent and significant downward trend in criminal case filings against foreign nationals over a five-year period, from 2018 to 2022. At the beginning of this period, 3,895 cases were initiated, with the number gradually declining to 2,855 cases in 2022, representing a cumulative decrease of 26.7%. The decline occurred at varying annual rates: 2019 saw a decrease of 8.8%, 2020 experienced a further reduction of 7.5%, 2021 registered a decline of 3.9%, and 2022 marked the most precipitous decrease.

Chapter 2 Summary

This chapter provides a comprehensive analysis of the evolution of the criminal justice system and crime patterns in Israel, highlighting the interplay between societal changes, law enforcement adaptations, and emerging criminal phenomena. Israel's system has navigated challenges ranging from mass immigration and terrorist threats to technological transformations, including the rise of cybercrime and sophisticated economic offenses. Statistical analysis reveals a general decline in traditional crime alongside increases in technologically and organizationally complex offenses, with certain minority groups exhibiting higher crime rates that require culturally sensitive interventions.

Chapter 3

ETHIOPIAN JEWS IN ISRAEL: SOCIALIZATION, INTEGRATION AND CRIMINAL BEHAVIOUR

This chapter examines the complex process of Ethiopian Jewish immigration and integration into Israeli society, analyzing social, economic, and cultural dimensions. Guided by theories of migration, absorption, and multiculturalism, it explores challenges and developments in housing, education, employment, and relations

with law enforcement, highlighting the interplay between immigrant characteristics and host society policies.

3.1. Cultural Identity and Belonging

3.1.1. Origins of the Jewish Community in Ethiopia

This chapter explores the origins, identity, and early development of the Ethiopian Jewish community, examining historical, archaeological, linguistic, and anthropological evidence. It reviews major theories regarding the community's beginnings, including migration from Southern Arabia, local conversion, and traditional narratives such as the Solomonic lineage, highlighting the complex interplay of myth, oral tradition, and historical evidence.

3.1.2. The Early Medieval Period (8th-12th Centuries)

The early medieval period (8th–12th centuries) marks a pivotal era in the history of Ethiopian Jewry, characterized by significant demographic, economic, and cultural developments. During this time, the community expanded geographically through both migration and local conversion, with population estimates reaching 100,000–200,000. Ethiopian Jews specialized in crafts considered “unclean” by Christians, maintaining an economic niche while continuing agricultural activities.

3.1.3. The Period of Consolidation (18th-19th Centuries)

The 18th and 19th centuries, known as the Period of Consolidation, were marked by Ethiopian Jews' efforts to preserve identity and tradition under isolation and external pressures.

3.1.4. Modernization Period (Late 19th and 20th Centuries)

The Period of Modernization, spanning from the late 19th to mid-20th century, marked a transformative era for Ethiopian Jewry. Renewed contact with the broader Jewish world, initiated by figures

such as Joseph Halévy and Jacques Faitlovitch, introduced modern education, Hebrew literacy, and international support, while also sparking debates over tradition and external influence. Social structures evolved as educated youth challenged traditional priestly authority, and internal migration to urban centers reshaped community life.

3.2. Operation Moses and Operation Solomon for the Immigration of Ethiopian Jewry

3.2.1. Beginning of Immigration to Israel

The early stages of Ethiopian Jewish immigration to Israel, spanning from the early 20th century to the early 1980s, were shaped by complex political, social, and religious dynamics in both Ethiopia and Israel. Initial contact with the broader Jewish world began with Jacques Faitlovitch in 1904, followed by additional emissaries from Palestine who established schools, taught Hebrew, and fostered connections to Zionism. Despite living in isolated, traditional communities, Ethiopian Jews maintained strong religious and cultural practices while navigating fluctuating relations with the Ethiopian government.

3.2.2 Operation Moses: The Secret Operation to Rescue Ethiopian Jews

Operation Moses (November 1984–January 1985) was one of Israel's most complex and secretive humanitarian missions, aimed at rescuing Ethiopian Jews from famine, persecution, and civil war. Coordinated by the Mossad in close cooperation with the United States and Sudanese intermediaries, the operation involved an intricate network of covert communication, smuggling routes, refugee camps, and aerial and maritime evacuations. Approximately 8,000 Ethiopian Jews were brought to Israel under perilous conditions, with thousands of additional lives lost during the journey.

3.2.3. The Period Between Operations

This chapter examines the complex history of Ethiopian Jews and their immigration to Israel, highlighting the social, political, and humanitarian challenges they faced from their early connection with world Jewry to mass rescue operations. It explores the community's historical development, cultural identity, and absorption struggles within Ethiopian society, followed by a detailed analysis of key immigration operations, including Operation Moses, subsequent rescue efforts, and the period leading up to Operation Solomon. The chapter emphasizes the extraordinary logistical, diplomatic, and humanitarian coordination required to overcome extreme adversity, illustrating the interplay between covert intelligence work, international cooperation, and grassroots activism.

3.2.4. Operation Solomon (May 1991)

This chapter explores the history of Ethiopian Jews and their mass immigration to Israel, focusing on the complex social, political, and humanitarian processes involved. It traces the community's historical development in Ethiopia, its cultural identity, and challenges of preservation under adverse conditions. The chapter then examines key immigration operations, including Operation Moses (1984–1985), the subsequent interim rescue operations, and Operation Solomon (1991), highlighting the extraordinary logistical, diplomatic, and intelligence coordination required to execute these missions.

3.3. Integration Processes of Ethiopian Jews in Israeli Society

The integration of Ethiopian Jews into Israeli society represents a multifaceted process shaped by cultural, social, and structural challenges. Upon arrival, immigrants faced cultural and linguistic gaps, restrictive absorption center policies, and housing in peripheral neighborhoods, which created conditions of social and economic marginalization. Educational segregation and limited access to resources compounded integration difficulties, affecting

academic achievement, identity formation, and social mobility for the first and subsequent generations. In addition, barriers in military service and employment highlighted systemic and cultural obstacles, from discrimination and undervaluation of prior experience to lack of tailored support programs.

3.3.1. The Second Generation: Progress and Persistent Barriers

The second generation of Ethiopian-Israelis demonstrates notable progress in education, language acquisition, and cultural literacy, reflecting strong motivation and investment in human capital. Despite these achievements, persistent structural barriers limit full social mobility, manifesting as a glass ceiling in employment, political representation, and leadership roles. Challenges in religious recognition, cultural preservation, and identity formation add complexity to integration, with tensions between maintaining Ethiopian heritage and adapting to Israeli society.

3.4. From a "Weakened" Community to a Struggling Community: Different Voices from the Ethiopian Community

Over the past decades, the Ethiopian community in Israel has undergone a significant transformation, moving from being perceived as a "weakened" and dependent group to a proud, diverse, and socially assertive community. This shift reflects processes of identity formation, community empowerment, and active self-representation. Community organizations, youth initiatives, and prominent figures have played central roles in challenging stereotypes, promoting cultural pride, and advocating for social and political rights.

3.5. Crime Rates and Types of Offenses Among Ethiopian Jews in Israel

An in-depth analysis of enforcement data regarding Ethiopian immigrants in Israel during 2019-2023 reveals a complex and concerning picture of overrepresentation and systemic discrimination.

According to data from the Central Bureau of Statistics, at the end of 2022, there were 168,845 Israelis of Ethiopian descent living in Israel.

It is noteworthy that there has been a gradual increase in the number of arrests of Ethiopian-origin adults from 904 arrests in 2019 to 933 arrests in 2023, accompanied by an increase in their relative proportion from 6.5 percent to 7.5 percent. This increase is particularly concerning given that it contradicts the declining trend observed among younger age groups. In comparison with previous figures, there is a significant disparity between arrest patterns of adults and those of youth and juveniles. While the arrest rate among young adults (18-24) reaches up to 12.4 percent, and among juveniles up to 12.8 percent, the arrest rate among adults is significantly lower. This finding may indicate that engagement with law enforcement is particularly challenging for the younger population within the Ethiopian community.

The disproportionate representation of Ethiopian-Israeli youth in law enforcement underscores systemic discrimination and over-policing. While minor declines in arrests suggest potential for improvement, significant gaps remain between population share and law enforcement exposure. Addressing this requires culturally adapted prevention, anti-discrimination training, community involvement, and targeted investment in education, welfare, housing, and employment.

3.6. Ethiopian Community – Police Relations in Israel

The complex and charged relationship between the Ethiopian community and Israeli Police is one of the most pressing and challenging issues facing Israeli society in recent years (Adelstein,

2013). The issue gained momentum in 2015 following a series of serious incidents where young Ethiopian-Israelis were beaten by police officers, igniting a wave of violent protest that exposed the community's deep pain and frustration with police conduct toward them (Fried, 2017).

At the core of this severe crisis of trust lies a prevalent sense of "over-enforcement" and racial profiling directed against Ethiopian-Israeli youth (Ajzenstadt, 2009). Community members report numerous instances of aggressive arrest and interrogation without justifiable cause, solely due to their skin color, and stemming from police "inherent suspicion" toward them (Cohen, 2017). These feelings are exacerbated by behaviors perceived as aggressive and disrespectful from some officers.

Analysis of police contact offenses from 2019–2023 reveals stark disparities between Ethiopian-Israelis and the broader Jewish population. Despite comprising 2.2% of the population, Ethiopian-Israelis accounted for approximately 11% of arrests, predominantly for assaulting or obstructing police. Arrest rates are particularly high among youth under 25, highlighting systemic tensions. These findings underscore the urgent need for culturally adapted policing, trust-building with youth, community dialogue, and systemic interventions to reduce conflict and promote equitable law enforcement practices.

Between 2019 and 2023, investigation files for police assault involving Ethiopian-Israeli minors decreased sharply from 72 to 23 cases, a 68% decline. Their relative representation among all cases fell from 13% to 5.4%, signaling potential improvement in police-community relations. While overrepresentation persists, trends suggest positive impacts from intervention programs, policy adjustments, or behavioral changes, highlighting the importance of continued preventive measures and expansion to other age groups.

Analysis of data regarding investigation files opened for young adults (ages 18-24) for assaulting police officers between 2019-2023 reveals a complex picture. While absolute numbers showed a significant decrease - from 195 cases in 2019 to 120 cases

in 2023 (a 38 percent reduction) among Ethiopian-Israeli youth, and from 1,209 to 920 cases (a 24 percent reduction) in the general Jewish population - the relative proportion of Ethiopian-Israeli youth among total cases remained high and relatively stable, with only a modest decrease from 16 percent to 13 percent. This finding is particularly concerning when compared to the significant decrease observed among minors (from 13 percent to 5.4 percent), and raises critical questions regarding the factors inhibiting meaningful change within this age group, as well as the need to develop unique intervention strategies tailored to the specific challenges faced by young adults, while considering factors such as military service and entry into the labor market that affect this age group

Analysis of investigation files for Ethiopian-Israeli adults (over 25) between 2019 and 2023 shows a troubling 15% increase in cases for assaulting police officers, with their representation consistently four times higher than their share of the population.

3.7. Crime Prevention Among Ethiopian Jews in Israel

Addressing delinquency and violence among Ethiopian-Israeli youth requires a comprehensive, multi-level strategy combining prevention, treatment, and structural intervention. Effective crime prevention must target risk factors such as poverty, educational exclusion, and limited employment opportunities, while strengthening family and community support networks.

Chapter 3 Summary

The integration of Ethiopian-Israelis into Israeli society presents a multifaceted narrative of challenges, achievements, and social transformation. Since the mass immigration of the 1980s and 1990s, the community has navigated complex processes of absorption in areas such as housing, education, employment, and interactions with state institutions. Initial concentration in peripheral neighborhoods created social and economic segregation, yet over time improvements in geographic distribution and housing conditions have occurred. Educational progress, including increased

matriculation eligibility and university enrollment, reflects significant advancement despite persistent cultural and language gaps. Employment integration remains uneven, with ongoing wage gaps and limited representation in senior positions, though a growing middle class and entry into high-tech and public sectors indicate progress.

The chapter highlights identity preservation as a central tension, alongside systemic challenges in relations with law enforcement, including discrimination, distrust, and violence, exemplified by the 2015 protests. Effective solutions require culturally sensitive policing, community dialogue, increased recruitment of Ethiopian-Israeli officers, and accountability mechanisms.

Research

This research chapter examines the complex processes of integration, challenges, and social change experienced by the Ethiopian-Israeli community, with a particular focus on youth and their interactions with state institutions, especially the police. Drawing on historical analysis, statistical data, and qualitative interviews, the chapter highlights persistent structural barriers in housing, education, employment, and law enforcement, alongside notable achievements in education, cultural expression, and civic participation. The research emphasizes the ongoing tension between preserving cultural identity and integrating into broader Israeli society, revealing how discrimination, over-policing, and social exclusion shape Ethiopian-Israeli youths' experiences and trust in author.

Conclusions and Implications

This comprehensive doctoral dissertation, focusing on the years 2019-2023, delved into an in-depth analysis of crime characteristics in Israel, with special emphasis on the experiences of Ethiopian-Israeli youth and their complex relationships with law enforcement authorities. The multidimensional methodology

combined a historical-social review of the development of the police and justice system, statistical analysis of crime trends and patterns, geographical mapping of problematic areas, and in-depth interviews with 33 Ethiopian-Israeli youth in the city of Rehovot.

Key Findings

1. The findings reveal the significant impact of a wide range of social, economic, political, and spatial factors on shaping crime patterns in Israel. During the years examined, dramatic changes occurred in the criminal arena due to geopolitical events, technological developments, and demographic changes.

2. The quantitative data indicate concerning trends, primarily a sharp rise in violent offenses, especially violence against women, alongside ongoing challenges in solving property and sex crimes. Another central dimension is the close connection between crime and socio-economic exclusion, with disadvantaged neighborhoods suffering from high crime rates and damage to personal security. Ethnic and class affiliation have a clear influence, with overrepresentation of minority groups, especially those of Ethiopian origin.

3. The interviews with Ethiopian-Israeli youth paint a grim picture regarding their experiences with the police. The descriptions reveal a consistent pattern of selective enforcement, police violence, and disrespectful behavior by officers on racial grounds.

Implications and Recommendations

1. The research recommends adopting a holistic approach to crime reduction in Israel, including components of prevention, enforcement, punishment, and rehabilitation at individual, family, community, and societal levels.

2. A proposed model for strengthening trust between the police and Ethiopian-Israeli youth includes:

- Increased recruitment of officers from the community;
- Expanded cultural sensitivity training;
- Establishment of permanent dialogue forums;
- Leveraging community-based organizations.

3. Focused resources should be invested in:

- Preventing school dropout;
- Providing access to quality employment;
- Encouraging youth entrepreneurship in neighborhoods;
- Expanding restorative justice mechanisms and community mediation;
- Developing culturally sensitive alternatives to incarceration;
- Conducting awareness campaigns to eliminate stereotypes and prejudices.

4. The fight against crime is not merely a security issue but a social and civic challenge. Real change requires comprehensive effort to address the deep roots of racism, discrimination, and exclusion experienced by marginalized groups, especially Israeli-Ethiopians.

5. A strategic initiative is required to nurture a new narrative of belonging, opportunities, and equal civic partnership. Building trust between the public sector, civil society, the Ethiopian community, and all citizens is essential for social resilience.

6. The research findings are relevant not only to policymakers in criminal law and law enforcement but to all concerned with the future of Israeli society.

CONCLUSION

In conclusion, the Ethiopian-Israeli community continues to face profound challenges in social integration, dite decades since mass immigration and the community's historic journey to Israel. Persistent socio-economic gaps in education, employment, and housing, coupled with systemic discrimination and racialized policing, have contributed to social exclusion and distrust toward state institutions.

The research demonstrates that Ethiopian-Israeli youth experience frequent over-policing, racial profiling, and humiliation, which fuels a cycle of alienation, defensive behavior, and confrontations with law enforcement. These patterns are closely

linked to structural inequalities, barriers to social mobility, and the erosion of traditional cultural frameworks.

Effective solutions require a holistic, multi-level approach: reforming policing practices through cultural sensitivity and community engagement, addressing structural socio-economic disparities, strengthening family and community support mechanisms, and promoting meaningful opportunities for youth. Only through coordinated systemic action and societal awareness can trust be rebuilt, integration advanced, and the full potential of the Ethiopian-Israeli community realized.

SELF-ASSESSMENT OF THE SCIENTIFIC AND APPLIED SCIENTIFIC CONTRIBUTIONS OF THE DISSERTATION

1. The research offers an innovative approach to understanding the complex relationship between social exclusion processes, group identity development, and crime patterns. In the theoretical aspect, the research develops an innovative integrative model combining theories from criminology, sociology, and social psychology for the first time. This combination allows deeper understanding of how experiences of discrimination and over-policing affect identity development, sense of belonging, and behavioral patterns among youth from minority communities. The proposed model fills a significant void in existing research literature, which tends to focus on one aspect of the phenomenon without addressing the complex of influencing factors.
2. In the methodological aspect, the research is innovatively specifically adapted to the Israeli context and the unique characteristics of the Ethiopian community. Until now, most studies in the field relied on measurement tools developed in different cultural and social contexts, not always suitable for local reality. The new tools developed within this research enable more precise measurement of policing effects on minority communities in Israel and can serve as a basis for follow-up research and intervention program evaluation.
3. In the practical aspect, the research provides a vital contribution to decision-makers and professionals in the field. The detailed practical recommendations in the research are based on deep analysis of local reality and comprehensive understanding of the unique needs and challenges of the Ethiopian community. This differs from previous recommendations that sometimes relied on imported models

that are not always suitable for the local context. Moreover, the research focuses on a critical age group (14-18) that has not received sufficient research attention despite being a key group regarding criminal behavior pattern development and shaping future relations with law enforcement.

4. In various studies that have investigated the relations of the Ethiopian population with the authorities in Israel, no in-depth comparative examination has been made between Israel and other countries in the world. Another significant contribution of the study is the presentation of a comparative perspective that examines the Israeli case compared to similar cases around the world of police relations with immigrant communities and ethnic minorities. This analysis makes it possible to learn from the experience of other countries and identify successful strategies for dealing with similar challenges. Cases from the United States, Australia, and Canada are examined, in which unique programs have been developed to improve police-minority relations.
5. Additional importance of the research lies in its timing, against the background of increasing tensions between police and the Ethiopian community in recent years and the urgent need to develop effective solutions. The research provides a solid scientific basis for developing policy and intervention programs, offering practical tools for dealing with challenges facing both law enforcement and the community.

SCIENTIFIC PUBLICATIONS ON THE TOPIC OF THE DISSERTATION

- Takala, A. (2023). *The Conventional Crime Among Ethiopian Jews in Israel*. In: DOCTORAL STUDENTS IN SCIENCE. 7. Collection of doctoral papers presented at the Doctoral School and 7th Doctoral Scientific Session of the Faculty of Philosophy at the South-West University “Neofit Rilski”, 14.12. – 15.12.2023, pp. 523-529. University Publisher House “Neofit Rilski”, Blagoevgrad. ISSN 2738-8328.
<https://yearbookpsy.swu.bg/wp-content/uploads/2024/06/Doctoral-School-and-7th-Doctoral-Scientific-Session-of-the-Faculty-of-Philosophy-2023.pdf>
- Takala, A. (2023). *The administrative challenge of managing a police station*. In Conference Proceeding of 8th International Scientific Conference: Economics, Management & Business, Faculty of Management and Business, University of Presov, Slovakia, 28-29 September, 2023. pp. 288-293.
<https://managerconf.com/EMB-Conference-2023.pdf>. ISBN 978-80-555-3215-8 (pdf) (*Web of Science*)
- Takala, A. (2024). *Relations between the Israeli police and Ethiopian Israelis: A comparative study with police-minority relations worldwide*. In 10IeCSHSS: Conference Proceedings, pp. 151-160,
<https://doi.org/10.32591/coas.e-conf.10.17151t>.
<https://doi.org/10.32591/coas.e-conf.10>. Publisher: Center for Open Access in Science, Belgrade, Serbia. ISBN (Online) 978-86-81294-13-0

DECLARATION OF SCIENTIFIC ETHICS

The dissertation "*Crime among Ethiopian Jews In Israel*" is the author's text. In its development, foreign publications and works have not been used in violation of copyright without proper reference and citation.